

LLUCMAJOR

de pinte en ample

100 cl.

25% vol.

XARO P
d'en
CORI
F. Vidal

Elaborado por Destilerias F. Vidal Catany, S.L. - C. San Francisco, s/n.

LLUCMAJOR (MALLORCA)

Emb. 1696 - PM Reg. Ind. 7/5497 - Elaborado en España

N.R.S.I. 30.3182/PM

EDITA

Obra Cultural Balear de Lluçmajor

INFORMACIÓ I PUBLICITAT

C/ Bisbe Taixequet, 105 (Lluçmajor)

DIRIGEIX

Catalina Font

COL·LABOREN

Sebastià Alzamora	Ignasi Barceló
Miquel Barceló	Miquel Bezars
Antònia M. Bonet	Llúcia Caldés
Celso Calviño	Francina Capellà
Miquel Cardell	Sebastià Cardell
Joan Clar	Antònia Font
Bartomeu Font	Joana Font
Catalina Garau	Maties Garcias
Miquel Janer	Franc Jaume
Joan Jaume	Coloma Julià
Aina M. Llompart	Antoni Llompart
Jaume Manresa	Llorenç Mascarió
Antoni Monserrat	A. M. Monserrat
Joan Monserrat	Francisca Mut
Guillem Oliver	Jaume Oliver
Margalida Palou	Bartomeu Prohens
Nanda Ramon	Damià Roig
Sebastià Rubí	Josep Sacarès
Miquel Sbert	Tomeu Sbert
Catalina Serra	Joan Socies
Gabriel Thomàs	Arnau Tomàs
Jeroni Tomàs	Antoni Vadell
M. del Mar Vanrell	Bàrbara Verdera
Francesc Verdera	

IMPRIMEIX

TIRRENA, S.A.

TEL: 55 52 12

C/ Pintor Joan Gris, nº 2
MANACOR

El pensament de la Revista s'expressa
només a través de l'Editorial

Editorial

El 12-M, nova cita amb les urnes

Els ciutadans i les ciutadanes majors d'edat de totes les Comunitats autònomes de l'estat espanyol, tornam a ser convocats a les urnes. Quan aquest número de "Lluçmajor de Pinte en Ample", corresponent al mes de març, sigui al carrer, la campanya electoral haurà finalitzat o serà a les acaballes per donar pas a la jornada de reflexió prèvia al 12-M, dia en què la decisió popular s'expressarà democràticament per elegir el Parlament central.

Ha finalitzat una llarga campanya electoral -de fet va començar el dia següent a la convocatòria de les eleccions-, que, a més dels habituals enfrontaments dialèctics ha vengut marcada per la fusió del BBVA i Telefónica, encaminada a aconseguir una important concentració de poder, unint el sector financer i les telecomunicacions, i també pel criminal atemptat terrorista que va acabar amb la vida del socialista base, Fernando Buesa i el seu escorta, Jorge Díez. Alguns rellevants analistes polítics han afirmat rotundament que "els doblers havien votat amb un mes per avançat" i ETA, amb el cotxe bomba, dos abans de la protocol·lària enganxada de cartells.

En l'aspecte polític pròpiament dit, la novetat de la campanya electoral ha estat, sense cap dubte, el pacte entre IU i PSOE, que ha contribuït a marcar la bipolarització sempre present a les eleccions legislatives quan els partits estatals insisteixen en els plantejaments estrictament presidencialistes, que tendeixen a reduir l'oferta a l'electorat. S'han limitat a l'oferta d'Aznar o d'Almunia per a la presidència del Govern, tot deixant de banda que els ciutadans elegim els nostres representants al Congrés i al Senat, cambres que han d'albergar als seus escons el pensament plural d'una societat diversa.

Davant del bipartidisme cal reivindicar uns parlamentaris (diputats i senadors) lligats i en contacte permanent amb els ciutadans que els donen la seva confiança mitjançant el vot i que, un cop elegits, actuïn com a representants directes de les inquietuds populars en unes cambres que tenen en l'elaboració de lleis i en el control del Govern les principals missions.

Com va esdevenir-se fa quatre anys, i les enquestes apunten a una repetició, els partits nacionalistes tendran en les seves mans la clau de la governabilitat de l'Estat i el seu suport, imprescindible, només s'aconsegueix prestant atenció a les seves demandes com bé saben tant el PP com el PSOE i IU. En diferents legislatures aquest suport "a canvi de..." ha estat l'única fórmula que han tengut els nacionalistes per viatjar a Madrid i retornar a les seves Comunitats Autònomes amb les respostes a les seves demandes. Una tàctica criticada pels estatalistes que tenen el costum de recordar-se de la perifèria només a l'hora de posar en marxa la registradora d'Hisenda. Per ventura ja és hora que els nostres partits entenguin això. ♦

Moció contra un decret del Govern

Arnau Tomàs

En el plenari ordinari celebrat per l'Ajuntament de Llucmajor, i pel procediment d'urgència ja que no figura a l'ordre del dia, es va aprovar amb el vot en contra del PSOE, una moció del grup del govern municipal, per apel·lar davant el Tribunal Constitucional el decret del Govern balear, el qual lleva competències als Ajuntaments, entre elles la polèmica abocada de residus i de runes d'altres municipis.

També, amb el vot en contra dels socialistes, representats pel portaveu Gregori Estarelles, es va aprovar una modificació puntual del PGOU i del Pla Parcial del Polígon industrial de son Noguera, per convertir-lo en un polígon d'activitats múltiples, on es puguin instal·lar tot tipus d'empreses, exceptuant les perilloses o contaminants.

El Sr. Estarelles va justificar el vot negatiu tot dient que li semblava excessiva la implantació de tot tipus d'indústries "ja que aquest fet pot amagar interessos ocults". Aquestes paraules molestaren el tinent de batle d'urbanisme, que va instar al Sr. Estarelles a rectificar, ja que en aquestes modificacions "no hi ha cap classe d'interès ocult".

Hem d'afegir que abans de començar la sessió plenària el batle va llegir una declaració institucional en contra del terrorisme i del darrer atemptat perpetrat per ETA. ♦

Reunió de la junta local de seguretat

A. Tomàs

El dia 11 de febrer, en el despatx del batle de Llucmajor, es va reunir la junta local de seguretat, amb la presència del Director general de la Guàrdia civil, el capità de la zona, el tinent de la G.civil de Llucmajor, la Delegada del Govern, Catalina Cirer, el batle de Llucmajor, Lluç Tomàs, i el cap de la Policia local.

Segons va explicar el batle- que va convocar una reunió informativa- aquesta junta de seguretat té com a finalitat la de coordinar els distints comandaments de la Guàrdia civil i de la Policia local dels termes de Palma i de Llucmajor de cara a la propera temporada turística, per a una major eficàcia en la prevenció dels nombrosos delictes i de la detenció dels delinqüents que pul·lulen per les distintes zones, sobretot en la desarticulació de bandes i de màfies organitzades.

Sobre els populars "trilers", Lluç Tomàs va dir que com que es tracta d'activitats no considerades delictes, n'és difícil l'erradicació total, tot i que siguin estrangers, i "més amb la recent Llei d'estrangeria".

Aprofitant l'avinentesa, hom va demanar al batle sobre la problemàtica dels residus i aquest va manifestar que l'acord assolit amb els diferents responsables és que s'abocaran a les canteres del terme de Llucmajor els materials prèviament seleccionats, amb una regeneració total de les canteres d'abocadors que existeixen, apagant primer el foc i el fum que desprenen, i amb un certificat d'aprovació per la Conselleria de Medi Ambient. ♦

FONTANERIA LLUCMAJOR S.L.

Instal·ladora Autoritzada núm. 375

**Instal·lacions sanitàries - Calefacció
Piscines - Aire condicionat**

*Amb calefacció i aigua
calenta sanitària*

*Si teniu qualche problema
cridau-nos.*

Estam al vostre servei

C/. Ciutat, 14 - Tels.: 66 00 53 - 689/17 05 70
Llucmajor

SA FILOA

C/. MELIÀ, 3 - LLUCMAJOR

Col·lecció

Primavera 2000

Pl. Espanya, 39 - Telf. 12 10 00 - 07620 LLUCMAJOR (Mallorca)

Constituïda l'Associació de Veïnats de les Rondes

C. Font

Dies passats, en una assemblea de veïnats, es va constituir l'AAVV Ses Rondes (Migjorn, Ponent i Carles V) per tal de fer pressió a qui pertorqui i poder solucionar, principalment, els problemes de trànsit que afecten els veïnats: excés de velocitat, 20.000 vehicles que passen diàriament per les Rondes...

A la reunió assisteix el batle, Lluç Tomàs, el tinent de batle d'Urbanisme, Joan J. Jaume i la portaveu del PSM, Joana Lluïsa Mascaró. El batle considera que les Rondes són un dels principals problemes que Lluçmajor té actualment i afegeix que després de parlar amb el Conseller encarregat del tema, va assegurar que en mig any es podrien donar solucions. També va dir que estava disposat a col·laborar amb l'Associació i considera que aquest problema s'haurà resolt quan les Rondes es converteixin en un Passeig, però per això, els cotxes s'hauran de desviar per alguna altra banda.

Els veïnats fan una sèrie de propostes com per exemple, l'augment de passos de vianants, més semàfors i fer respectar la velocitat als vehicles que circulen.

Després d'un intercanvi d'idees ben profitós, la Junta de l'AAVV va quedar així:

President: Joan Gelabert

Vicepresident: Miquel Nicolau

Secretari: Bàrbara Manresa

Tresorer: Joaquín Láinez

Vocals: Maria Gutiérrez, Rafel Contestí, Mateu Poció, Joan Láinez, Miquel Garcies i Magdalena Cantallops.

Josep M. Ramis, guardonat al "Nadal 99"

Josep M. Ramis, estudiant de segon de batxillerat a l'IES Lluçmajor, ha estat guardonat al concurs de literatura juvenil "Nadal 99", per l'obra "Estampa nadalenca", entre 68 narracions originals de joves de les Illes Balears. Aquest primer premi és dotat amb 50.000 pessetes i diploma.

Lluçmajor de Pinte en Ample felicita aquest jove escriptor alhora que l'anima per tal que continuï aquesta tasca. ♦

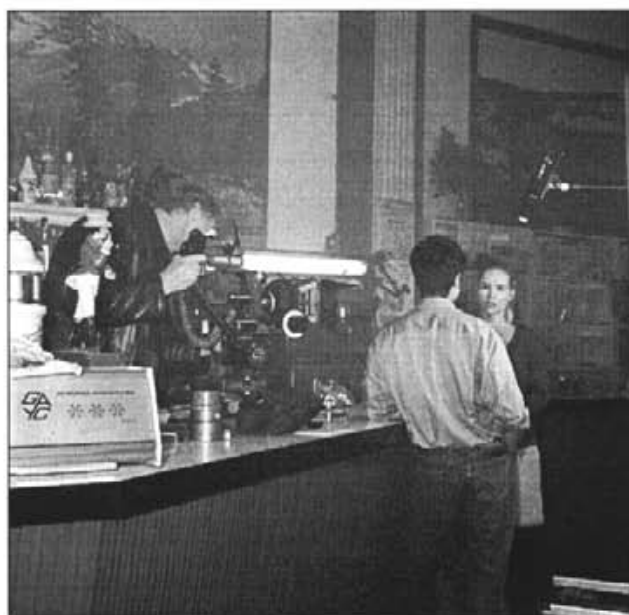
Negoci nou

El Magatzem Ses Forques S.L. fa mig any que va obrir les portes, però ens havia passat per alt. Aquest negoci nou està situat al C. Doctor Fleming, 10 i va sorgir per iniciativa dels seus amos, en Tolo Amengual i na Margalida Gual.

En aquest espai local de materials de construcció hi podeu trobar rajoles, balustrades, aïllants, formigoneres, bastiments, cines, blocs, revoltos (bovedilles), barbacoes, plataformes metàl·liques, marès, ciment, teules, pedra de folre... Tot el que es necessita per a la construcció.

Està obert tota la setmana també els dissabtes dematins. ♦

El passat dia 2 de febrer el bar Tabú va ser escenari de la pel·lícula "Atemlos" ("sense pausa") de la productora alemanya d.i.e. film gmbh. El realitzador és en Gabriel Barylli i la realitzen equips alemanys, austríacs i espanyols. De moment han rodat a Cala d'Or, Ca's Concos, Palma i Lluçmajor. ♦

Gran concert a càrrec de Francesc Bosch i Andreu Bennàsser

El passat diumenge, dia 7, el local de l'Associació de Persones Majors, del carrer Esplai, es va omplir per complet, per escoltar les actuacions del baríton Francesc Bosch i el músic i professor concertista Andreu Bennàsser.

Malgrat l'edat, tots els assistents pogueren apreciar i valorar la conservació de les virtuts vocalístiques i musicals del nostre universal baríton en el camp de la sarsuela, cantant fragments de "Katuska", "Don Manolito" i "La del manojo de rosas", i les cançons "Quiéreme mucho" i "Amapola".

També va arrencar molts aplaudiments l'actuació del concertista de piano Andreu Bennàsser, que va interpretar diferents melodies dels anys 60.

Al final de l'acte, l'Associació va obsequiar amb senyals plaques als dos concertistes, com homenatge i agraïment de l'Associació per la seva col·laboració desinteressada en tan lluitada jornada musical, plaques entregades pel batle de Lluçmajor, Sr. Lluç Tomàs. ♦

CLÀSSICS • NOVELTATS • IMPORTACIÓ

Teixits Llevant

Atenció Especial als Lluçmajorers

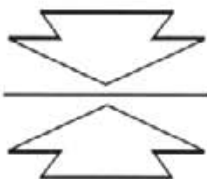
Plaça Barcelona, 2 (zona Es Fortí)
Tel.: 45 70 78 • PALMA

CENTRE RECONeixEMENT MÈDIC - PSICOLÒGIC

Antoni Isern Oliver

CERTIFICATS MÈDICS
PER AL PERMÍS DE
CONDUIR I D'ARMES

OBERT ELS DILLUNS
de 17'30 a 20 hs.
C/ Antoni Garcias 1-A
Tel. 66 22 82 (Lluçmajor)

METGE OCULISTA

Dra. Núria Busquets
(EQUIP CLÍNICA JUANEDA)

CITA PREVIA
Tel. 66 22 82 - 28 94 58

El polígon passa a ser un centre d'activitats múltiples

Una modificació del PGOU permet el canvi d'ús

Francesc Verdera
Foto: C. Julià

El polígon industrial de Lluçmajor es convertirà en un centre d'activitats múltiples amb l'objectiu que als terrenys de Son Noguera puguin instal·lar-se tot tipus d'empreses i no només indústries com a l'actualitat.

El consistori va aprovar una modificació puntual del PGOU. Per canviar l'ús de la zona de Son Noguera se separarà el polígon de la revisió general del PGOU. El responsable d'urbanisme, Joan Jaume, va afirmar que aquesta mesura permetrà agilitzar la posada en marxa de l'acord i també donar una resposta més immediata a les peticions d'empreses de serveis, interessades en instal·lar-se al polígon llucmajorer.

Aquesta modificació puntual del PGOU va comptar amb l'oposició del PSOE. El seu portaveu, Gori Estarellas,

va al·legar que l'oferta resultava massa ampla perquè contemplava usos docents, sanitaris, assistencials i esportius. Estarellas va estimar, en l'explicació del vot en contra del seu grup, que l'oferiment de sòl hauria de ser més "concret i reduït".

Joan Jaume es va estranyar de la postura dels socialistes i la va atribuir a "motius electorals"; però Estarellas a més de ratificar l'oposició dels socialistes a l'acord va suggerir l'existència d'"interessos ocults" que podrien haver propiciat l'interès de la majoria de govern (PP-ASI) per modificar l'ús del sòl del polígon industrial.

El responsable municipal d'urbanisme va exigir explicacions al portaveu socialista i Gori Estarellas va anunciar que presentaria, en privat, al batle, un document en el qual havia fonamentat la seva denúncia. ♦

CARNISSERIA □ XARCUTERIA

ZANOQUERA
GARCIA

Plaça Espanya, 62 - Tel. 66 13 02 • LLUCMAJOR (Mallorca)

expert

ELÈCTRICA

Calafat

Sens dubte te convencerà

INSTAL·LACIONS - SERVEI TÈCNIC - ELECTRODOMÈSTICS
OBJECTES DE REGAL - CLUB DE VIDEO

C/. Sa Fira, 3 - Tel. 66 19 01 (Lluçmajor)

C/. Nou, 85 - Tel. 65 28 36 (Campos)

S'Arenal

Els premis ocuparen lloc damunt l'altar. A la dreta veim l'entrega al Dr. Dorado a càrrec de Lluç Tomàs

Entregats els premis "Arenaler de l'any" i finalistes

Tomeu Sbert
Fotos: Jaume Llinàs

- Tal com anunciàrem, es va fer entrega dels premis "Arenaler de l'any" i finalistes. L'acte, que va resultar ben lluit, va tenir lloc a l'antiga Capella, ben plena de públic. Aquest acte fou patrocinat per l'Ajuntament de Lluçmajor i coordinat per la revista local "S'Unió de s'Arenal".

L'"Arenaler de l'any", corresponent a 1998 ha estat el metge Rafel Dorado Pou, el qual fou presentat per Jaume Alzamora, i el batle, Lluç Tomàs, li va entregar "Ses cines des trencadors" així com un diploma d'honor.

Abans, reberen respectius diplomes els finalistes Maties Salvà Tomàs, Pep Oliver Tomàs, Pep Quintana Castell, Jordi Mulet Descallar, Pilar Güell, vídua de Lluís Riu i Josep Alvarado Mateo. Foren presentats, respectivament, per Maria Costa, Andreu Canals, Sebastià Vallespir, Guillem

Salvà, Jordi Cabrer i Joan Perelló.

Aiximateix es va retre homenatge a Jaume Alzamora per haver fundat i dirigit durant dotze anys la revista "S'Unió de s'Arenal" i aquest informador li va fer entrega d'una placa, i també li donaren testimoniatge de gratitud Pep Dolç (futbol), Pep Coll (petanca) i Pep Quintana (ciclisme).

Finalment el cor "Marina" interpretà tres de les peces del seu repertori. Joan Vich va fer entrega d'una placa al director del cor, Jaume Oliver, tot agraïnt la seva col·laboració. Vàrem comptar també amb la intervenció musical de Miquel Mut i Joan Xamena. El batle llucmajor va pronunciar un parlament per tancar l'acte.

XXIV Carnaval Platja de Palma

- El tradicional carnaval Platja de Palma (Palma i Lluçmajor) tengué lloc el dissabte dia 3 d'aquest mes de març, en la seva 24a edició. Nombrosa participació de comparses, cavallistes, carrosses i disfresses individuals. Bon nombre de trofeus i distincions i cinc-cents setanta mil

SEMAR

Industries Semar, s.a

C/ Tomàs Moserrol, 6 - 8
Tel. 66 01 57 - Fax: 66 29 01 (LLUCMAJOR)

DISTRIBUCIONES

La Sirena, S.A.

- Embotits
- Cuixots
- Formatges

Avda. Carles V, s/n Tel. 66 23 11 (Lluçmajor)

pessetes en premis en metàl·lic.

La sortida de la vistosa caravana va ser al "Tennis Arenal" i el recorregut, pel passeig de Miramar, carrer Republicans, Avinguda Nacional i arribada a la Plaça de les Meravelles, on hi havia el jurat qualificador. Recordem que aquest carnaval és organitzat per l'associació d'hotelers. També a la plaça de s'Arenal (Llucmajor) s'anuncien diversos actes festius en motiu de l'enterrament de la "sardina".

Notícies breus

- S'ha convocat el premi "Arenaler de l'any 1999" i els seus cinc finalistes. Hi ha bústies a les dues associacions de Persones Majors, a l'associació d'hotelers i a la papereria Ferrer, per depositar els vots.

- A l'associació de Persones Majors s'Arenal-Llucmajor s'està disputant un campionat de billar. Sebastià Puigserver encapçala la classificació.

- Aquest hivern, a una quinzena d'hotels de la zona, s'han impartit xerrades informatives a càrrec de la policia local per veure si es poden evitar, de manera parcial o total, les estafades dels "trilers".

- Hi ha opinions per a tots els gusts pel que fa a les mesures preses per les autoritats pertinents, en vistes a fer lloc autoritzat per depositar escombraries a les pedreres de "Ca'n Romaguera" i de "Ca'n Nuú" a ses Cadenes, termes de Palma i Llucmajor respectivament.

- Al Club Nàutic de s'Arenal va tenir lloc un sopar de companyonia on es varen entregar un bon nombre de trofeus i premis diversos de la secció de pesca, proves corresponents a 1999, secció presidida per Miquel Ribot Muntaner.

- El terreny del camp de futbol de son Verí nou serà dotat de gespa artificial. Aquesta és una bona notícia per als equips de la UD Arenal.

- Parlarem amb l'escultor Jaume Mir i ens va assegurar que hi ha gestions per part de l'Ajuntament de Palma per fer un monument als trencadors de marès, veritaders fundadors de s'Arenal, la darrer del segle passat.

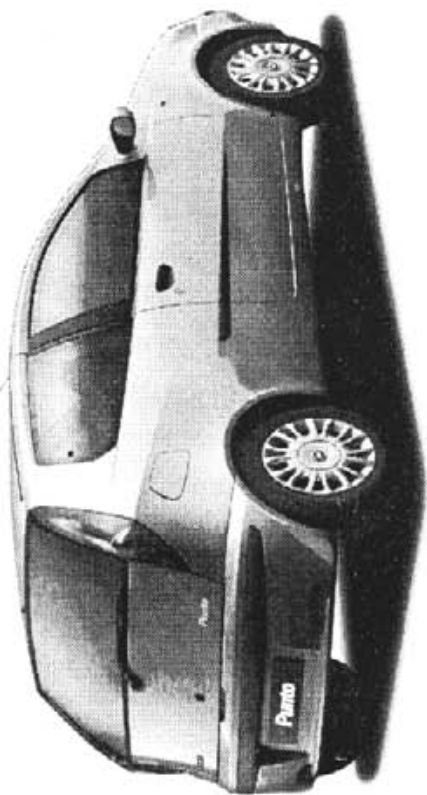
- L'escriptor Andreu Salom, que va viure tota la joventut a la possessió de son Eriçó, ha estat homenatjat per la Universitat de Múrcia. Salom ha escrit i publicat una dotzena de llibres.

- La UD Arenal (III Nacional) triomfa davant del Pollença i així encara té possibilitats de conservar la categoria. El seu president, Pep Dolç, ens va anunciar la decisió de no presentar-se a la reelecció en acabar aquesta temporada.

- A la manifestació celebrada a s'Arenal per la no-violència i la pau de dia 30 de gener, hi va assistir molta gent, i també autoritats i representació de tots els partits polítics, entre ells, Antoni Garcies, conseller de Presidència, en representació del Govern balear.

- Joan Díaz Vidal és el nou director del col·legi públic "Son Verí", al carrer Dragonera, en substitució de Joan Jaume Sastre, director del nou Institut de s'Arenal. ♦

NUEVO FIAT PUNTO. COCHE DEL AÑO 2000 EN ESPAÑA.

DE SERIE EN TODA LA GAMA:

- Servodirección eléctrica Dualdrive™
- Airbag conductor
- Follow-Me-Home™
- Cierre centralizado
- Elevalunas eléctricos delanteros activos sin llave de contacto
- Antirrobo electrónico Fiat Code II
- Barras de protección lateral
- Iluminación interior temporizada
- Limpiaparabrisas inteligente
- Sistema antinecendios FPS

Y PARA CELEBRARLO LLÉVATELO POR **1.370.000 Ptas.**
CON AIRE ACONDICIONADO U OFERTA EQUIVALENTE

PCIU recomendada en Pedruzco y Italcas. Financiación y PLAN PUNTO incluidos.

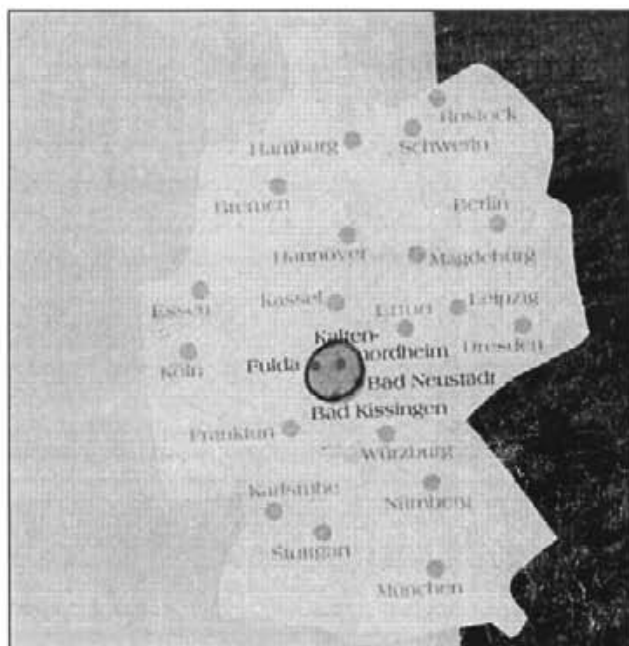

TALLERS
CAÑELLAS - ROTGER

C/. Hispanitat, 19 - Tel. 66 06 47 (Llucmajor)

L'IES s'Arenal participarà en un projecte europeu sobre el turisme

Fulda i el Rhön (RFA)

Fulda

Johann Sebastian Bach i la casa de Martin Luter. Molt emotiva fou la visita a un museu dedicat a l'antiga frontera entre les dues alemanyes, en concret l'"Alpha Point". ♦

Carme Frau
Pep Martorell
Jordi Vidal
IES S'Arenal

10

El passat mes de febrer tres professors de l'Institut de S'Arenal partiren cap a Fulda (Alemanya) i hi participaren en una trobada amb professors d'altres estats europeus. Es tractava de la visita prèvia contemplada al programa d'ensenyament escolar Comenius Acció 1, associació entre centres escolars per a la realització de projectes educatius europeus. En aquest cas es pretén estudiar el tema "El turisme a la nostra regió". Els objectius d'aquesta experiència és fomentar els contactes entre alumnes de diferents països, la mobilitat del professorat i la millora del coneixement d'altres cultures i llengües, si la comunicació entre els docents ha estat l'anglès.

Així, a l'Escola de Comerç Richard Müller de Fulda, centre coordinador, ens trobarem professors d'Alemanya, de Dinamarca, de Polònia i d'Eslovàquia i hi concretarem la tasca a realitzar una vegada el projecte sigui aprovat definitivament. L'alumnat implicat realitzarà, durant el proper curs, un vídeo, un intercanvi de fotografies i omplirà un detallat qüestionari sobre dades turístiques de la seva regió.

Fulda és una ciutat alemanya d'uns 60.000 habitants i pertany a l'estat de Hessen. El seu interès turístic gira en torn del seu casc antic (Ajuntament, església de Sant Miquel, Catedral) i el seu entorn natural, el Rhön.

A més, i dins el marc del Programa, varem tenir l'oportunitat de visitar la ciutat d'Eisenach, a l'antiga República Democràtica Alemanya, on hi ha el castell de Wartburg, el museu dedicat a

Richard-Müller-Schule

Participants en la visita prèvia a Fulda (RFA):

Centre	Ciutat	Estat	N. Professors	Observacions
Richard-Müller-Schule	Fulda	Alemanya	2	Centre Coordinador
Horsens Handelsskole	Horsens	Dinamarca	1	Centre Associat
Liceum Ogólnokształcące	Lomza	Polònia	2	Centre Associat
Obchodná Akademia	Cadca	Eslovàquia	1	Centre Associat
IES S'Arenal	S'Arenal-Lluçmajor	Espanya	3	Centre Associat

Concert al Centre Cultural "Sense nom"

Coloma Julià

El passat 18 de febrer es va celebrar l'anunciat concert al Centre Cultural "Sense nom". La directora del centre, Pilar González, segueix en la línia traçada al principi, la de convertir el "Sense nom" en un centre cultural i està molt satisfeta per la resonància que suposa cada activitat.

En aquesta ocasió va decidir congregar les variants de la música: clàssica, blues, rock, tradicional mallorquina i guitarra clàssica. L'acte va congregar un nombrós públic, sobretot

alemany, i va comptar amb les molt dignes actuacions següents:

Música de cambra, amb el trio "Quart Creixent", format per na Catalina M. Cerdà (violí), na Joana Moragues (flauta) i en Miquel Nigorra (guitarra). Ells interpretaren un "Trio" de Francesco Molino.

Rock i blues amb Meyer Díez i Franck.

Música tradicional mallorquina amb el grup "Capocorb", ells interpretaren el seu propi repertori, a més dels tradicionals boleros, fandangos, jotes i mateixes.

Concert de guitarra clàssica amb en Juan Reyes, acompanyat d'en Queco, i presentació del seu compacte "Amigos".

Entre el nombrós públic feren acte de presència els pintors que havien exposat els seus quadres per a aquesta ocasió: Ana Blunt, Thomas Jander, Pere Emili i Damià Mir. També hi eren presents les ceràmiques de Rubén Cano i Maria Oliver. ♦

Quatre mots

La Casa del Sol de Regina Franke

Catalina Font

Foto. C. Julià

- Què oferiu, a la Casa del Sol?

- La Casa del Sol és un centre de curació alternatiu. Feim ioga, relaxació, la dansa oriental, especialment per a dones, homeopatia i reiki.

- Quin tipus de gent hi ve?

- Sobretot vénen dones, d'edats entre els vint i els seixanta anys, tot i que també tenim alguns clients masculins. Dic que sobretot vénen dones perquè, per exemple la dansa oriental obliga a moure tot el cos, totes les articulacions, relaxa molt i feim una sèrie d'exercicis especialment per a les dones. El reiki és un altre tipus de curació, a través de les mans. És el traspàs de l'energia universal.

- Com us distribuïu les activitats, el teu marit i tu?

- Jo me'n cuid del ioga i de la dansa oriental (solem fer un taller de dansa cada mes o així), i el meu home només

treballa amb alemanys (per qüestió d'idioma). Ell és psicoterapeuta i tracta amb l'homeopatia i el reiki.

- Com ha estat l'acceptació de la Casa del Sol per part de la gent?

- No ens podem queixar; fins ara estam prou satisfets. En primer lloc he de dir que hem trobat una casa adequada als nostres propòsits i, el públic que ve ens satisfà perquè s'hi troba bé. Abans treballàvem a Palma però decidírem venir a Lluçmajor perquè ens interessava un lloc més tranquil. ♦

C/. GRUP ESCOLAR, 68
LLUCMAJOR
TEL.: 971 12 10 81

Gimnàs a Punt

ACTIVITATS PER A TOTA LA FAMÍLIA

JAZZ

AERÒBIC

STEPS

AERÒBIC INFANTIL

GIMNÀSTICA ARTÍSTICA

TAEKWON-DO

HAPKIDO

MANTENIMENT

SAUNA

SOLÀRIUM

MASSATGES

SALA DE MUSCULACIÓ AMB
LA MÉS MODERNA MAQUINÀRIA

700 M² D' AMPLES I COMFORTABLES

INSTAL·LACIONS AL SEU SERVEI

PERRUQUERIA

Fina

C/ d'Es Vall, 49

Tel. 66 11 58

PORCELANOSA
EUROPEAN CERAMIC DESIGN

VENIS®
CERAMICA DE ELITE

sanchis
AZULEJOS

VENETO
CERAMICAS

DUAL GRES
SOCIETAT ANONIMA

Togama
MOAICO VÍTREO

cerámicas calaf s/a

MAGATZEM

MAGATZEM SES FORQUES, S.L.

C/. Doctor Fleming, 10 - Tel.: 971 66 21 14 - Fax: 971 66 28 16 (Llucmajor)

Porcelanosa • Venis • Sanchis Azulejos
Ceramicalcora • Veneto • Cerdopus
Dualgres • Togama • Ceramicas Calaf
Cehimosa Decor • Normands Barbacoas
Gres rústico Ebro • Diago

DIAGO
CERAMICAS

A MADRID

BALEARS PRIMER

Cecili Buele
al Congrés
de Diputats

En recordança de Jaume Abrinas i Abrinas, músic de la Banda de Música de Lluçmajor

Tòfol Barros Vidal,
músic

Mestre Jaume Abrinas era natural de la vila veïnada de Campos, i molts demanaran i perquè tocava a la Banda de Música de Lluçmajor i doncs bé, jo descriuré un poc la història d'aquesta gran persona perquè com he dit al principi "de naixement i d'arrels era de Campos però d'esperit musical vos puc assegurar, que era ben llucmajorer".

La seva vida musical va començar a Campos, de jove net, perquè portal per portal al carrer de Santanyí vivia el seu oncle es "conco Perico" que a més de la seva professió familiar que es dedicaven, a la fabricació manual de sabates també era músic, i el seu instrument era el bombardí, i mestre Jaume va començar de jove net a tocar amb la Banda de Música de Campos fins que es disolgué.

Dins la dècada del 1960 la banda començava a tenir falta de personal i, de Campos venien a Lluçmajor tres músics però només record haver conviut amb mestre Bartomeu Miró que tocava el clarinet i, mestre Jaume Abrinas que tocava la tuba. Aquestes dues persones és d'agrair la seva tasca que setmanalment feien venint als assaigs, a les funcions i el que més mèrit té és, que quan la banda va tenir els seus mals moments, es produïren moltes baixes, però ells aguantaren el penó a fi, que l'agrupació no acabàs amb cap moment la seva permanència. Per això que aquestes retxes servesquin per enaltir la seva persona ja que durant molts d'anys va conviure entre nosaltres com a músic i com a amic. L'any 1986, el 22 de novembre festa de Sta. Cecília per part de l'Ajuntament es va retre un homenatge d'agraïment pels seus anys com a músic que fou de la banda. L'any 1991 va ésser el darrer any que va deixar de tocar per motius de salut que el deixaren impossibilitat, durant aquests anys, quan el visitàvem sempre s'alegrava per poder fer una xerradeta i parlar d'algun tema de música, però el seu camí arribà a terme i el passat 25 de gener va deixar aquest món, els seus fills, en Jaume i en Pep que, amb tant d'amor el varen saber agombolar fins al darrer moment.

Sols que poguem pregar molts d'anys per ell. ♦

Democràcia=eleccions?

Damià Roig

Aquest article comença amb una pregunta, amb un interrogant. Un procés que sembla podria ser interessant, retroalimentatiu, i dinàmic, que ens podria dur a una nova manera de situar-nos davant la realitat. És clar que aquí només tractarem uns aspectes, poès, i parcials que indubtablement poden ser completats, enriquits, i contradits des d'altres perspectives.

Quan surti aquest article probablement ja haurà passat una bona part de la campanya electoral, cadascú tindrà ja prou elements per jutjar si al seu parer ha estat seriosa, si s'han plantejat les qüestions, els problemes i les situacions reals, o si només ha estat un període de carnaval, d'enfrontaments personals, de desqualificacions mútues, d'enaltiments individualistes. En definitiva si s'han ofert alternatives, programes, objectius i mitjans, adequats als problemes i a les situacions que s'han d'enfrontar. Més ben dit, que ens hi hem d'enfrontar tots plegats.

Que la democràcia no es pot reduir als moments puntuals de les eleccions és una qüestió essencial.

Una altra qüestió, també prou interessant, seria reflexionar sobre quin és el contingut del vot, la naturalesa i l'abast del poder que transmet i quina relació té amb el contingut dels programes electorals.

Però ara ens volem concentrar en unes poques consideracions sobre les actituds envers l'acte de votar els representants polítics.

En concret ens volem referir si la realitat i el contingut de la democràcia no tindrà una relació directa amb la qualitat, la capacitat de distingir i en conseqüència, de triar i decidir de cada ciutadà.

Si la societat actual occidental és una societat marcada, com tots sabem i experimentam diàriament, per la innovació i el canvi permanents i -encara més- accelerats, volguem o no volguem, si ens volem situar significativament davant la realitat, s'imposa l'exigència de valorar i reflexionar, ja que no basta -perquè és manifestament insuficient- la rutina, la repetició i l'actuar mecànicament.

Per tant consideram que és necessari, davant les noves situacions,

l'evolució previsible i l'orientació dels moviments culturals, socials i econòmics actualment engegats que cada un -ningú pot escapar a aquesta responsabilitat- compari els programes de cada opció política, amb les seves idees, i amb el seu desig de quin tipus de societat vol.

Aquest podria resultar que fos el vot realment útil i no el que tantes vegades es desprèn d'unes sumes aritmètiques. Això es contraposa als qui poden dir que sols són actituds testimonials, no realistes. Però no serà que el que intenten evitar és, precisament, el vot en "consciència"? Dificultar la manifestació de la diferència? Anul·lar l'expressió dels nostres ideals?

Davant el vigorós ensopiment actual, si ens decidim a demostrar el nostre ànim i la nostra enteresa és apuntar-nos al desvetllament necessari i inajornable que faci possible el concurs del pluralisme per posar les "coses" al servei de les persones.

Si no és així, si no ens atrevim a actuar d'aquesta manera no valdrà després lamentar-nos individual i aïlladament. Hem de ser ben conscients que a cada un ens pertoca una part de responsabilitat en la realitat que entre tots anam construint. Som nosaltres que modelam la nostra pròpia societat i som tots i cada un que ens hem d'esforçar a introduir els canvis que consideram pertinents davant les noves situacions.

Ningú no pot ignorar la relació entre el seu vot i les polítiques concretes que es van desenvolupant.

Sabem tots que la democràcia no és sols un espai per queixar-se i expressar les nostres disconformitats, sinó també i -sobretot ho és i ho ha de ser cada vegada més- un espai de participació i col·laboració, la qual cosa comporta una pràctica exigent. Aspectes sobre els quals seria molt interessant poder debatre i dialogar de forma oberta, lleial i sincera.

Es clar que tot això suposa que la democràcia és més que l'alineament -uns al costat dels altres- dels individualismes respectius i que, per tant, prenim partit per cercar els camins que facin possible una ciutadania responsable i preparada, capaç de participar en la construcció del bé comú.

A aquestes altures entenem, que cada vegada es fa més difícil mantenir les postures que pretenen refugiar-se en una ignorància innocent, despreocupada, ja que el sistema polític pel qual hem optat demana per al seu correcte exercici que cada un hi aportí la seva autonomia creativa personal i social.

És veritat que tot això suposa una presa a favor de la llibertat. Una llibertat personal i comunitària.

I és que és molt probable que la veritable llibertat sigui més bé una càrrega que moltes vegades no ens atrevim a dur.

Però aquest és el repte. ♦

15

EURO - IDIOMAS

Llucmajor

*Aprèn idiomes amb grups molt
petits amb professors amb experiència
natis i llicenciats*

Acadèmia d'Idiomes
Carrer Rei Jaume II, 48 • Llucmajor • Tel. 66 11 33

El "Harrai" s'arenaler

Es jai de sa barraqueta

Al passat plenari municipal, el senyor Tomàs Cantallops (UM), va demanar al batle Lluç Tomàs (PP) que fes una reunió de portaveus de tots els partits amb representació a l'Ajuntament, per parlar de com s'havia de dur a terme la campanya electoral quant als espais que ofereix l'Ajuntament, per evitar que ocorris el que va passar a les passades eleccions autonòmiques.

El batle, en aquest tema, no li va contestar.

La reunió de portaveus no es va fer. Qui l'havia de convocar, si ho creia oportú, no ho va fer.

Arribà el començament de la campanya electoral i els partits (PP, PSOE, PSM i UM) es posaren a aferrar i/o penjar la seva propaganda. No hi va haver cap incident. Es repartiren civilitzadament els espais electorals que s'havien posat a la seva disposició.

Dissabte dematí, devers les 10:30 hores, arribaren dos joves a la Vila, amb cartells d'un partit polític que no es presenta a les eleccions, la "Asociación Social? Independiente?", els quals taparen la propa-

da dels altres partits. Bé dels altres partits... de tots menys la del PP.

També el vespre hi va haver un enfrontament a s'Arenal entre dos joves que tapaven propaganda d'altres partits, (no del PP), i militants

Muévete con Renault

Tres pilares muy importantes para que tu vida no se pare:

- Vehículo de Sustitución.
- Menú Amarillo sin cita previa.
- Servicio de Asistencia 24 horas.

Y muchos más servicios a tu disposición:

- Exposición: Vehículos Nuevos y Vehículos Ocasión.
- Servicio Post-Venta: con mecánica, electricidad y carrocería.
- Vehículos de demostración.
- Boutique Renault.

SERVICIOS RENAULT. Nos movemos para que no pares.

RENAULT

Agencia RENAULT
BARTOMEU JAUME NADAL s.a.
Ronda Migjorn, 123- Tel.: 971 66 01 40 / 971 66 00 41 - LLUCMAJOR

del PSOE arenaler. Quan arribà la Guàrdia Civil, el director de la operació i cap del grup, que estava dins una furgoneta, va fugir (sense poder ser identificat per les forces de l'ordre, però sí pels que ja eren abans al lloc), deixant els seus "jabatos" del "Harrai" arenaler a la línia de foc mentre ell escorria el "bulto".

A Ciutat, a "Los Geranios", davant el Mercat de l'Olivar, hi ha una gran pancarta d'uns 10x10 metres, en la qual, com als cartells que s'han penjat pel poble i per s'Arenal diu:

¿Si te imponen el catalán?, ¿Por qué les votas?

Baleares bilingüe, ASI

Les campanyes electorals valen doblers. Generalment els partits i alguns dels seus membres n'han de posar dels seus i/o endeutar-se demanant préstecs als bancs.

Si ASI no es presenta a les eleccions, per què aquest gastòrum?

Qui és qui paga? Això el més segur és que no es sàpiga mai.

Però sí que podem esbrinar a quin partit pot afavorir aqueixa campanya d'ASI. Deim pot afavorir, perquè podria ser que el tir sortís per la culata, com va passar amb els argentins a Formentera.

Si bé és clar que el que s'intenta és que certs peninsulars, per qüestions lingüístiques, no votin els partits del Pacte de Progrés, perjudicant sobretot al PSOE i EU que són els que més preocupen a Madrid, també és cert que hi ha molts de votants de dretes que estimen la seva llengua i això els podria provocar l'efecte Formentera, desplaçant vots del PP a UM.

L'actuació del batle de tots els llucmajorers, li agradi o no, fins ara no ha estat d'allò més equitativa. Té a les seves ordres una tracalada de municipals, i han d'esser els ciutadans qui s'enfrontin per defensar els seus drets.

Esperam no haver de veure la vergonya d'un canvi d'actitud, només si li tapen la seva propaganda.

17

TALLERS MARINA

AGENT OFICIAL PEUGEOT

C/. MARINA, 104 - TEL. 971 66 05 21 - EXPOSICIÓ I VENDA: C/. MARINA S/N. - LLUCMAJOR

Veus en la nit

Miquel Cardell

Febrec. A mitjanit, un ram de boira espessa ha cobert la vila submergint-la en una atmosfera misteriosa, irreal, onírica. Si la mires d'aprop, polsim de gotes dibuixa arabescos fractals, com una dansa caòtica que, amb tot, sembla conservar certa memòria d'ordre, com una intuïció de moviment cap a migjorn. Si alces els ulls, el carrer davant tu s'ha esfumat en la visió nebulosa, just l'assenyalen els llums, que han esdevingut ara fruits d'una claror difuminada, pàl·lida, penjats a les branques d'una arbreda incerta, feta d'ombres.

Regna un silenci espectacular, quasi total, com si fins l'epidèmia de motors hagués quedat fora d'aquest paisatge de cotó fresc. L'habita, més que trencar-lo, un degoteig lleugerament pluvial: la boira es condensa a les fulles dels arbres urbans de la vila, a les escasses places, a les branques que guaiten dels corals closos, dels trasts que recorden foravila tancats de paret, i en cau com una ombra de pluja, com illes de pluja en aquesta nit que un atzar meteorològic ha fet excepcional, com rescatant-la del temps i les seves rutines.

Llavors comences a sentir la veu. Una veu d'home que esdevé aguda, amb aquell to de qui parla apassionadament, quasi cridant, plena de sentiment, com cercant convèncer l'emoció de qui l'escolta. Sentint-la, ha arribat a la Placeta dels Pins i, quasi al mateix temps que has distingit que aquella veu parlava en àrab has endevinat, més besllum que evidència, la silueta humana dins la capsula geomètrica de la cabina de telèfon.

Mentres seguies caminant i t'acompanyava la música d'aquell

idioma que no entens, els seus sons guturals, les erres, els colors de les vocals, el primer que has pensat és que pot ser fa set segles que, tret del murmurí planívol d'un esclau, del crit furiós d'un corsari, no ressonava aquest idioma per les terres de la vila on va ser la llengua habitual durant quatre o cinc-cents anys, fins aquell 1229 que Jaume I i els seus, donaren a la situació el tomb duríssim que ens feu possibles a nosaltres, els fills d'aquells que de llavors ençà, a aquesta mateixa terra, amb tot un seguit de costums, amb la llengua, amb les rondalles de bruixes i escolans clavades al paisatge, han recordat aquell moment com el del propi origen col·lectiu, en una memòria que ara es clivella a cop d'imposicions, adoctrinaments, prohibicions i inèrcies afavorides.

L'historiador Guillem Rosselló Bordoy va sostenir a un pregó de fires encara recent que el mateix nom de Lluçmajor prové d'un sintagma àrab que ens definiria com habitants d'un vessant fèrtil per oposició a l'eixida marina. Topònims com ara Gomera o Lluçamet perduren com ecos d'aquella presència que avui, en aquesta nit que la boira encercla i obri al fantàstic, et ve a retrobar en una veu plena de nostàlgia que parla per telèfon. Una veu que potser sura en la boira i s'escampa i aixeca del call vermell de la terra, de les rases garrigues, de les esveltes palmeres que ens donen la benvinguda a tantes cases de possessió, dels pous més antics, presències oblidades, un tremolor de reconeixement, un imperceptible calfred d'enyorança.

Santuari que vas ser de l'esperança/ ara no hi ha cap prec ni pele-

grí./ Buida ha quedat la llar caritativa./ Nòmada que en aquesta vall volgueres/ alçar bells regnes, vés-te'n. No hi ha temps:/ les gents ja fugen i el forment es crema/ ... Res no es pot fer contra el destí cruell/ quan ens arriba el temps, ja que tot té/ termini i lloc de mort assenyals. He recordat aquests versos d'Ibn Al-Labbana, un poeta de Dènia que va morir a Mallorca devers l'any 1114, i que acabava de llegir en versió del poeta valencià Josep Piera al seu recomanable llibre *El jardí llunyà*, on he trobat també notícia d'Ibn Amira, que va viure entre el 1186 i el 1259, i era cadí de Mallorca quan el seu poble la va perdre, com assistiria després a la caiguda de València, i en la ressaca de la derrota, a Ceuta, participaria decisivament en el procés que va menar a la foguera el seu antic amic i deixeble Ibn Al-Abbar. El record en aquests versos, escrits per València, que en aquesta nit d'escenografies al·lucinants, es carreguen de sentit: *A les mesquites, ara esglésies, la crida a l'oració/ s'ha fet vol de campanes. Quanta pèrdua!/ ¿Com reviuire el passat? Només són que ruïnes/ els col·legis aquells on tothom recitava l'Alcorà!/ El jardí que en delit encantava els nostres ulls/ les arbredes verdejants, ja s'han secats i endurit...*

Finalment, la veu del present que parlava per telèfon i les veus del passat que m'ha fet ressonar s'han apagat darrera els tels i els vels de la boira. A casa, el telenotícies darrera edició mostrava imatges esgarrifadores i vergonyoses d'El Egidio. Imatges que fan por i obliguen a repensar comentaris, actituds, mirades,

tons de veu, que no és difícil detectar avui i aquí, entre nosaltres.

Pocs vespres després, una altra veu s'acosta clara en l'aire quasi tebe que acull la meua passejada nocturna. La sent com s'aproxima, amb el seu cantussol i remor de passes, cap al cantó que farà visible un home jove que s'allunyarà cantant encara a mitja veu una cançó clarament flamenca -aquesta hermosa música que tants de gens islàmics du ben vius en la seva essència-. El que me n'ha cridat més l'atenció és l'accent, la manera de cantar, això que es deu haver de dir el "soniquete": la manera de pronunciar les paraules que mig entenc, de deixar fluctuar les notes de la tonada és ben flamenca, andalusa, és l'accent d'algú que canta en el seu idioma musical, ben distint del que tendria un mallorquí o un japonès cantant aquella mateixa tonada.

Només em falta que els alemanys de darrera el cantó surtin a acomiadar una visita al portal per obtenir una imatge documental i expressiionista de la situació que vivim i que ens espera, pens. I la visió m'alegra, ja que estic convençut que la convivència i la pluralitat, la història s'ha cansat de demostrar-ho, poden ser ferments inigualables d'evolució i progrés.

Cosa que no vol dir que no em preocupi. Perquè la convivència respectuosa, que assumeix la igualtat essencial i respecta les diferències, no és fàcil. Ho demostra el nostre viure de cada dia, si fes falta demostrar-ho. I em preocupa en la mesura que tot això succeeix en una situació d'alarmant anormalitat social pel que fa a la meua cultura pròpia, i en aquest sentit i en aquesta situació, presenta perfils més que d'amenaça.

No és bo que, entre les moltes adhesions que a cada un ens donen fesomia individual, ens identifiquem només amb una, per una. No és normal, però passa sobretot en situacions de crisi important a les societats o els individus. I al mateix temps és cert que hi ha un grau, una jerarquia, en aquests sentiments de perti-

nença, de formar part d'un grup, d'emmirallar-nos, cercar-nos el rostre, el bessó de la pròpia personalitat en un sentiment, activitat, relació, de les que tenim.

Ho escric perquè sempre he pensat que el meu identificar-me com a mallorquí de Lluçmajor, o català de Mallorca, com a tret important del meu autorretrat vital, hi pesa molt el seguit d'injustícies, prohibicions i marginacions de dret o de fet que veig patir al meu país, la meua llengua i la meua cultura, les meves diria de naixement, de família i entorn primer ben lligat a un lloc concret. Les injustícies i imposicions gens teòriques que em toca patir i pair dia sí, dia també, i massa sovint disfressades de normalitat i tolerància. Quan allò que per tu és important es veu amenaçat, es sobrevalora, o es valora més, i tu, que no et sents gens inclinat al nacionalisme, et veus empès a adoptar comportaments quasi nacionalistes només com qui tira poals d'aigua quan veu que li cremen la casa.

Trobar la manera de fer entre tots una convivència oberta, respectuosa amb tothom que vengui a viure aquí, però que al mateix temps garanteixi que aquest respecte i aquesta obertura ho seran també pels indígenes, que ens deixi esperar que la nostra memòria col·lectiva i els seus trets més assenyalats, com és ara la llengua, no acabaran esvaïts per una pressió que no és tant la d'aquells que vénen a cercar-se la vida, per molt que la demografia tenguí en tot plegat un pes important, sinó la inèrcia d'unes polítiques colonials, que durant tres segles han provat, per força o manyosament, de fer-nos espanyols i punt, de fer-nos viure en una realitat distinta i negadora de la nostra realitat.

El Milosevic arenaler en campanya electoral, lladra a la tele-Lluçma contra el "complot catalanista" que implica tots els partits democràtics, associacions culturals i fins la Universitat. Ja ho sabem, la seva canço de la societat bilingüe que vol dir que els mallorquins renunciem al català perquè ell i quatre ressentits que no han entès res, o no han superat traumes migratoris, o no han gaudit d'una informació bàsica, puguin, ben còmodament, no renunciar al seu privilegi monolingüe, com si això fos La Mancha, i el català ens

l'inventàssim per fer-los la punyeta.

No hauríem de perdre temps amb crispadors que cerquen pescar en aigües tèrboles de ressentiment. Excepte per treure conclusions del seu discurs. El d'algú que, públicament, ha deixat anar comentaris més que dubtosos sobre, per exemple i també, "negres".

I, sobretot, no hauríem de deixar que ens allunyin de la reflexió sobre els nostres problemes reals, que en la matèria que ens ocupa passen essencialment per una pregunta: ¿Sobre quin idioma comú volem que es basi el projecte d'una Mallorca futura, oberta, multiracial i cultural, però que d'alguna manera s'haurà d'entendre? Ha de ser l'anglès? l'alemany? el castellà? el català? Una altra pregunta: ¿quin és ara l'idioma indispensable, aquell sense el qual es poden tenir i es tenen problemes a cada passa?

El fonamentalisme espanyol, el de Rabasco, però també el d'Aznar, diu el que diu, com per recordar-nos que, si hem de parlar de nacionalisme com intolerància, no deu ser a les files dels catalanistes o mallorquinistes que l'hem de cercar.

Però hi ha altres veus que diuen altres coses. Ara mateix, veus tan autoritzades, i poc sospitoses d'extremisme, com la de Josep Melià, historiador, polític, periodista, i el monjo, director de les Edicions de l'Abadia de Montserrat i historiador Josep Massot i Muntaner, tots dos Doctors Honoris Causa de la Universitat balear, han encapçalat una proclama que adverteix sobre la situació de retrocés de la nostra llengua, i demana mesures concretes, com ara que a les nostres escoles la llengua vehicular de tot l'ensenyament sia el català, com a Catalunya -i com, en bona mesura i ben lliurement va escollir que si la comunitat educativa de l'escola pública llucmajorera.

Perquè l'escola és fonamental. Però no basta: poders públics i ciutadans, cadascú al seu àmbit, no podem badar, hem d'actuar conscientment dia a dia, àmbit a àmbit, com tanta gent ve fent de fa anys. Abans de trobar-nos entonant cants nostàlgics com els dels poetes islàmics, enyorant un món desaparegut per sempre, irrecuperable. Perquè tots,

homes i pobles, serem algun dia ecos en la boira, i després oblit. Pot ser ens hauria d'importar un rave, però no em sembla exagerat el dret, l'esperança, de sobreviure un poc, viure en eco, en forma de memòria, en la durada d'un poble i una cultura que són els nostres.

Canvi de tema: Quina impressió et faria, lector, trobar un matí al diari foto i notícia amb el batle i algun regidor de la vila que han participat a una vega d'infractors de la llei que reivindiquen aque aquí no hagi passat res? Posem que fos de conductors borratxos que volen que els llevin el càstig, pagant això sí. Per no posar exemples més bèsties (perquè infringir per infringir, i amb excuses sempre existents, s'infringeixen cada dia un ventall amplíssim de normes, de les sanitàries a les fiscals, passant per les penals. Imaginava sopars amb narcos, o proxenets, o comerciants d'oli desnaturalitzat, o amants de carn massa tendra, o colpejadors de dones que goxen existir i imaginar que són persones; però m'aguantaré el sensacionalisme).

El fet és que, guaitant la campanya electoral, he vist als diaris il·lustres edils locals a una vega d'infractors urbanístics que demanen que, pagant, això sí -o tampoc?- aquí no hagi passat res i caiguin sobre les seves cases i parcel·les pirates totes les bendicions administratives. A mi em sembla d'un morro humaníssim, però incommensurable, que hi hagi gent que vagi a la seva sense manies, ni cap escrúpul, ni un mínim sentit de la responsabilitat sobre els propis actes. Però em sembla impresentable que els representants de la legalitat juguin a aquests jocs. On ens deixa això als qui provam de viure cabals d'imposts i de llicències, ja sia de grat, ja sia perquè no hi ha més endarivell? I si ara els beneïm, que farem amb els altres infractors que demà comencin xalet nou, o hotel, o urbanització pirata o el que sia. La societat té el dret d'organitzar el seu urbanisme, i les institucions el deure de fer complir la llei. No fer-ho deu fregar la prevaricació o qualsevol altra figura legal igualment malsonant. Si no vaig errat, això de

l'urbanisme ja és ara matèria de codi penal.

I tots aquells expedients a xalets il·legals de que bravejava no fa tant la dreta municipal. Heu sentit parlar de cap esbucament? O eren a la festa els expedientats? I, qui va pagar el dinar dels nostres representants democràtics? Els pobres constructors pirates, amb el que s'han estalviat passant de normes?

Que voleu que vos digui. A mi no em fa cap llàstima, algú que envest a construir saben que està prohibit, o que no ho pot fer així, saltant-se tantes de normes com li convé. El que em fa és ràbia que a damunt tinguin el morro d'anar a plorar. I que s'acabin, any rera any, xalet rere xalet, sortint amb la seva, amb la tolerància còmplice de qui hauria de vigilar que el terme municipal no s'acabi de convertir amb l'eixam de barraquetes o xaletarros que ja és. Encara acabarem pagant-los la xarxa elèctrica, o el clavegueram, com ja pagam neteges de fems o aguantam sobrecàrregues de serveis com la sanitat. Beneïts que som.

També és possible, de nit, a Lluçmajor, travessar la plaça absolutament deserta, fantasmal en el seu luxe de fanals i rètols lluminosos, en un silenci amb motors llunyans -ni la moto habitual fent carreres passeig amunt, passeig avall- que només trenquen les teves passes. Produeix un efecte curiós, plaça despoblada: sense presència física humana és tanmateix un lloc rotundament humanitzat, artificial fins en els arbres que la decoren. La naturalesa hi resta a segon terme -un volateig de teulader, quatre insectes monstruosos que surten d'un embornal a menjar-se un xiselet aferrat a les rajoles, un pressentiment d'òliba... naturalesa adaptant-se a l'entorn humà -fins la claror dels estels s'esborra i difumina amb tanta claretat elèctrica.

La plaça és l'espai humà per naturalesa, per definició i història. I més al nostre entorn mediterrani: des de l'àgora grega simbolitza el lloc de la convivència, la ciutat com àmbit comunitari: d'aquí deuen provenir mots com civil, civilització, civilitat... tocats amb les riqueses i misèries de segles. La plaça deserta

podria esdevenir, pensant-ho així, una al·legoria alarmant del nostre conviure, el d'un espai públic abandonat pels seus naturals habitants, el d'una deserció que deixa massa lloc a això altre, també tan humà, que és la usurpació, l'atrancament, el carterisme. Ara més, que la publicitat de la campanya electoral sembla cridar la víscera, la resposta subconscient, substituir el debat, la reflexió imprescindible.

De les siquis del carrer del Convent, d'institucions i d'empreses concessionàries de serveis públics que tracten al ciutadà sense cap respecte, sense ni la mica de bona educació, com si fos un súbdit, ja en parlarem un altre dia, si és que no en parlàvem ara mateix.

Ja acabant d'escriure, he tornat a sortir a passejar. És diumenge i ahir el Madrid va golejar el Barça. En voltar cantó, en parla la ràdio a tota d'un cotxe estacionat a un dels nostres carrers-parking. Em pareix el Butanito, sembla parlar amb una oient i no pareix que estiguin molt d'acord. Ell: -Quiere decir que no le parece bien la exhibición en un partido de fútbol de la bandera constitucional española? -Jo el que volia dir (ella s'ha posat nerviosa, però així i tot s'explica) és que la bandera em sembla lògica quan la selecció espanyola juga contra un equip estranger, però quan juguen dos equips espanyols usar-la en favor d'un i contra l'altra... perquè el Madrid i el Barcelona són dos equips espanyols, no? El sent encara a ell: -Bueno, cada uno puede pensar como le parezca- com qui diu si està tronada que hem de fer, just abans d'iniciar el que sembla ser un comiat, que ja no sentiré, perquè en aquell precís moment apaguen la ràdio. ♦

Ho diu el diari

El món a l'abast

Maties Garcias

Sense moure'ns del terme, tenim l'oportunitat d'assistir en primera línia als grans debats que saesegen el món d'avui. Si no ho creis, llegiu els diaris. Que en el món hi ha conflictes racistes? Idò vet aquí que una ONG fa saber per carta al director que uns immigrants nigerians són discriminats pel propietari d'una casa perquè "no hi vol negres". Si un dels grans problemes del món d'avui són els detritus i les deixalles, per solucionar l'abocament de bagatge d'obres el nostre batlle, el de Ciutat i el president Antich fan una cimera per acordar que els enderrocs es tirin a les pedreres de Can Set i Can Nu, a la frontera entre Palma i Lluçmajor. Si l'urbanisme és un altre dels grans debats polítics en curs, aleshores també tenim el batlle i el seu regidor d'Urbanisme que s'apleguen amb els propietaris de casetes il·legals per fer una torrada d'agermanament a Aquacity.

Parlant de deixar el moix per guardar la sobrassada, crida l'atenció que cinc guardajurats privats hagin estat detinguts per la Guàrdia Civil acusats de robar allò que ha-

vien de vigilar. Els fets passaren a l'hotel de Son Antelm i ens ofereixen un apunt per a la reflexió sobre la seguretat, la delinqüència i l'ètica professional. Sobre qüestions d'aquestes, els màxims representants policials de l'illa acordaren ajuntar esforços per vigilar s'Arenal durant l'estiu que ve.

Sense fer-nos gaire lluny, en ple debat entre sector públic i sector privat, i sense deixar el camp de l'ordenació urbanística, no podem oblidar la presentació davant el Govern de les Balears de la universitat del Puigderros, o Jaume III segons el nom que volen els promotors. El diari que més ha arrufat el nas ha estat El Mundo, que no s'ha estat de treure comentaris poc elogiabls sobre aquest projecte lligat a les empreses urbanístiques de Javier Cabotà. Per la seva banda, el Diari de Mallorca destaca l'incert futur de l'autopista que havia de passar per Lluçmajor, un altre debat estrella de la política insular.

En el camp de la cultura, hem sabut que Toni Catany exposarà al Museu Nacional d'Art de Catalunya i que el jove Josep Miquel Ramis, estudiant de 17 anys, ha guanyat un

premi de literatura juvenil del Club Alfàbia. També ha trascendit per tota la premsa la celebració del concurs internacional de cant en memòria de Francisca Cuat, en el qual ha treballat amb entusiasme el qui en va ser espòs, el farmacèutic Pedro Vidal.

Com a mostra que l'autodeterminació dels pobles alça passions pertot arreu, han estat sonats els articles d'en Tomeu Carrió, el santjoaner que dirigeix l'institut, sobre les reclamacions independentistes de Sant Jordi enfront de Ciutat. Ara és el moment que el batlle Lluç els hauria de proposar l'annexió al terme municipal més gran de Mallorca. Al cap i a la fi, només es tractaria de fer córrer un poc més avall de la coma Pregona la retxa que hi va traçar amb l'espasa ferma el mític batlle Mut.

En fi, si les grans qüestions ens agobien i ens volem refrescar, sempre tenim a mà la pinya de Can Puig, que ara els diaris rellancen i promocionen amb el titular "La chispa de los mallorquines". Que no ens falti la xispa. ♦

21

*El arte de fabricar coches
consiste en dar más por menos.*

**SERVEI TALLER
MECÀNIC J. TOMÀS**

C/ Antoni Maura, 50
Tel. i Fax: 971 66 14 72
Lluçmajor

HYUNDAI
Conduce una gran marca

Más dinero. Más potencia. Más
equipamiento. Más seguridad.
Nueva Hyundai Lantra desde
2.069.000 ptas* (12.434,94 euros*).
Mucho más por menos dinero.

**Nuevo
Hyundai Lantra
desde
2.069.000 ptas.*
(12.434,94 euros*)**

*CIF recomendada en Portugal y España. Incluye impuestos de matriculación, IVA, transporte, matriculación y ptaas.
El equipamiento y los colores pueden variar según versiones. El modelo que aparece en la fotografía es la versión 1.8i.

*Funeraria
Mare de Déu de Lluç S.L.*

A. SASTRE

C/ Revolta, 11.
Tel. 62 01 46 (Santa Maria)

Amb la finalitat de poder prestar els serveis funeraris sense necessitat que la família s'hagui de molestar per ser ben atesa, tant a Palma com a Lluçmajor, posam a la vostra disposició el telèfon de servei permanent: **971 62 01 46**, i a Lluçmajor vos atindrà personalment el nostre representant, al C/. Ciutat, 127-1r, Tel.: **971 66 18 62**

C/ Ciutat, 127-1r. Tel. 66 18 62
(Lluçmajor)

SOCIETAT

Cartes

Adéu per sempre, Lluç

Abans de conèixer-te t'admirava, per la teva valentia, pel teu coratge i pel teu esperit de lluita, perquè vares ser un dels capdavaners a Lluçmajor en l'adopció d'un fill.

En aquests moments de tristor record un comentari que una persona em va fer quan només havien transcorregut dies des que en Mateu va arribar a ca vostra a Lluçmajor. Aquell comentari em va ferir i vaig sortir d'aquella casa indignada de veure com hi ha gent que és capaç de pensar que només és la sang el que fa estimar un fill.

Com anava d'equivocada, aquesta persona. Vaig intentar explicar-li la meua postura respecte al tema: li vaig dir que quan dues persones decideixen fer una passa com aquesta és perquè tenent tant d'amor per donar, que necessiten compartir-lo, si no, per què passen d'una vida còmoda, sense maldecaps ni preocupacions, a una vida més complicada però a la vegada més plena?

Això és trobar un sentit a la vida, una lluita constant per adquirir una felicitat plena.

Ara que ja us conec, puc dir que de persones com tu i na Juanita, se'n troben poques, persones de fets i no de paraules, persones solidàries, que són felices de veure que els qui els envolten també ho són.

Ens vàrem conèixer gràcies a en Salama, aquest infant saharià que vàrem compartir l'estiu passat amb vosaltres; a partir d'aquí va néixer una nova amistat que hem anat cultivant dia a dia.

Quina experiència, Lluç!

Els primers dies varen ser durs. Record quan et va fugir corrents i tu no el podies seguir a causa de les teves delicades cames; estaves exaltat, no sabies si podries continuar amb l'experiència, però superares la prova, arribares a estimar-lo i encara veig les teves llàgrimes el dia del comiat.

Vàrem passar estones molt agradables amb vosaltres; el fet de gaudir de la vostra companyia ens omplia de debò. Gràcies al bàsquet la relació també ha estat més estreta, perquè enguany els nostres fills juguen al mateix equip i tu sempre disposat a qualsevol cosa.

I de sobte... Una terrible notícia. Tu, Lluç, ens deixes, de cop i volta, per què?

Na Juanita i en Mateu et necessiten. Jo només faig pensar i repensar per què sempre se'n van els millors. Això només pot ser per una causa bona. Tu, Lluç, has fet en poc temps moltes obres encomiables en aquesta vida; segurament a l'altre món necessiten persones com tu per ensenyar els que encara no en saben. Des d'on ets ens faràs sentir millor a tots els qui et coneixíem, però sobretot a na Juanita i a en Mateu.

Ells han quedat, però ben segur que continuaran les teves obres. Nosaltres els farem costat sempre perquè en pocs temps ens heu fet apreciar massa.

Descansa en pau, Lluç, mai els teus no es trobaran sols.

F. Noguera

DOLÇ I SALAT

**FRUITS SECS • CONGELATS
POLLASTRES A L'AST**

Plaça d'Espanya, 8 - Tel. 66 24 06 - LLUCMAJOR

LLUCMAJOR

SERVEIS

INFORMATICS S.L.

LL
I

C/. Major, 107 - 07620 - Lluçmajor

Tel./Fax 12.07.97 - Mòvil 909.78.42.20

Xerrades de cafè

Eleccions passades per aigua

Un que escoltava.-

- Ja tenim la propaganda de les eleccions en marxa.
- Així és, i jo pens que en un mal moment.
- I això, per què?
- Perquè tot aquest temps que malgastaran els partits polítics en mítings i propaganda electoral, no resoldran tots els urgents i greus problemes que tenim a Mallorca actualment.
- Home...! Però supòs que tots diran que tenen les solucions.
- Sí, d'això n'estic ben segur, però les solucions d'uns seran contràries a les d'uns altres... Ja ho veuràs!
- I així anam...!
- Per exemple, quant al problema de l'aigua, de l'actual sequera per falta de pluges, uns diuen que només tenim aigua per dos mesos i els polítics de l'altre color que, amb la dessaladora i pujar el preu de qui la malgasta, tendrem aigua a bastament.
- Com si aquests turistes que vénen a Mallorca pogessin ser controlats...
- Sí, perquè diuen que amb l'anomenada Ecotaxa i un increment als hotels del preu del litre d'aigua, els hotelers aniran alerta.
- Res de res, perquè està per veure si els hotelers voldran pagar aquesta ecotaxa, si no és per llei.
- Si encara això servís per omplir els embassaments i les bosses d'aigua subterrànies...
- Una cosa curiosa: ara ningú no parla de fer rogatives a la Mare de Déu perquè plogui.
- No, el clero tampoc no diu res...
- Es coneix que, a més manca d'aigua, més manca de Fe...
- Pentura aquests devots de "la Virgen del Rocío", en lloc de la "Feria de Abril" ens organitzen una processó per demanar aigua a la Verge...
- Alerta, però, a les inundacions, que a Lluçmajor no estem preparats per suportar segons quines tempestes.
- Amb aquestes obres que s'estan fent per adobar la xarxa d'aigua i clavegueram, no n'hi haurà d'inundacions, perquè han posat les canonades més grosses.
- Tanta sort, perquè si després de totes aquestes molèsties que estan donant als veïns afectats, resulta que tenim els mateixos embossos, haurem perdut el temps...
- I els doblers, que és pitjor.
- Jo crec que a Lluçmajor no tendrem falta d'aigua, que és el més important.
- I, com ho saps, tu?
- Perquè els tècnics en la matèria diuen que a la marina de Lluçmajor tenim una bossa molt gran d'aigua subterrània, que ve dels Pirineus i que no s'acabarà mai.
- Això també deu ser que en lloc de la Verge de la Roda, a Lluçmajor tenim la Mare de Déu de Gràcia...
- Sí, però si l'aigua ve de Catalunya, serà la de Montserrat, que l'envia... ♦

SPORTS

ca'n salom

Sabates

Infantil i juvenil

GUANTITOS

(Talles 18-40)

C/. Músic Joan Xamena, 12 • Lluçmajor

Jaume Gost

Compra - Venda Antiguitats

C/. Aragó, 310 Baixos (Palma)

Tels. 971 47 51 44 - 907 36 58 45

Gorg Blau

de Viatges

**OFERTES ESPECIALS
LLARGUES DISTÀNCIES.**

**CIRCUÏTS
PER EUROPA**

**Viatges a la neu.
Sortides setmanals a totes
les estacions dels Pirineus.
Informau-vos**

C/. Mallorca, 2 - Fax: 971 44 50 35
Tel.: 971 44 50 42 - 971 44 50 43 (S'Arenal)

De noms i de llocs

(LXXI)

Can Botilles

24

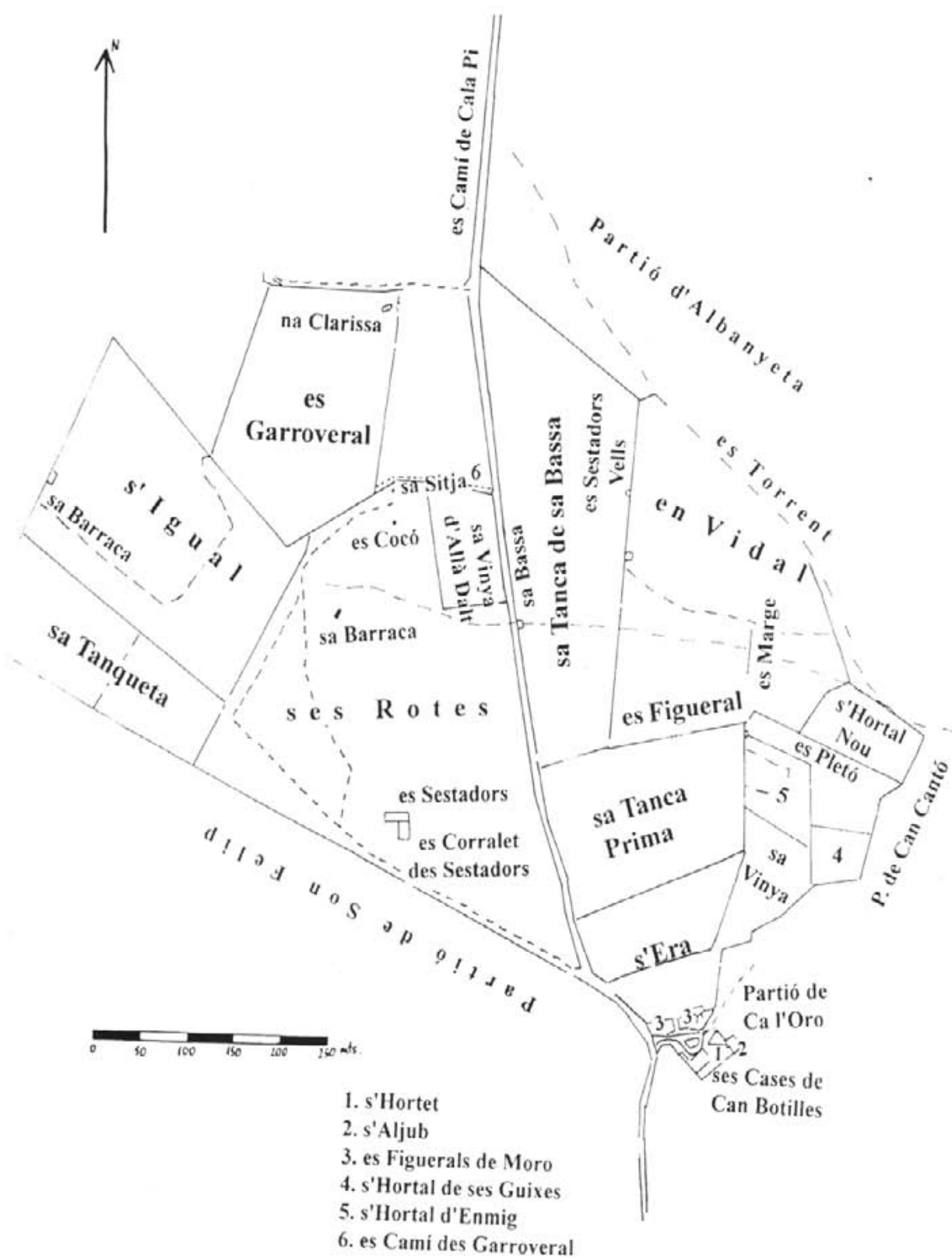
C. Calviño
F. Jaume
J. Jaume
J. Monserrat
A.M. Monserrat
F. Mut
Fotos: C. Julià

L'entrevista d'aquest mes correspon a **Can Botilles**, finca situada al Camí de Cala Pi. En el recorregut per la finca ens han acompanyat la seva propietària, Francisca Tomàs i Salvà, i el seu fill, Mateu Pujol i Tomàs, als quals volem donar les gràcies. Començarem el recorregut per l'entrada del Camí de Cala Pi i situarem els topònims que trobarem:

Ses Rotes, amb conradís i garriga,

hi ha ametlers, i a les voreres del camí, garrovers. Hi distingim *Es Sestador* i *El Paller*. Els ametlers sembrats són de diferents races: pou felanitxer, verdeteta, jordis i de l'engany. *Sa Garriga*, situada dins *Ses Rotes*, on podem veure una barraca. Trobam pins, mates, ullastres, porrasseres, un poc de ruda, estepa blanca, estepa negra... *Sa Sitja*, la trobam dins *Sa Garriga*. Na Francisca Tomàs recorda que una vegada va anar-hi gent de Bunyola a fer carbó. *Es Garroveral*, creuen, els propietaris, que aquesta tanca provenia de **Son Grauet**. S'anomena d'aquesta manera perquè abans hi havia molts de garrovers, actualment el repoblen amb ametlers. *Na Clarissa* o *sa Caseta des Garro-*

veral, són unes cases de planta quadrada, amb teulada i una cisterna. *Sa Vinya d'Allà Dalt*, la propietària ja no l'ha vista mai, la vinya. Ara hi ha sembrats ametlers de la casta cristo morto, que són uns ametlers que necessiten molta d'aigua. La paret que fa partió amb *Ses Rotes*, és d'encadenat. *Sa Tanca de sa Bassa*, destaca sa bassa situada a una vorera. Tota tançada de paret. *Es Sestador Antic de Can Botilles*. *Sa Tanca Prima*, deu el seu nom a la magror de la terra. Abans era garriga, quan es va casar la meva padrina, Francinaina Tomàs i Noguera, la tragueren i hi sembraren ametlers. *Sa Tanca de ses Figueres* o *Es Figueral*, encara podem trobar figueres bordissot blanca, bordissot ne-

gra, coll de dama, parejals, ull de perdiu i verdals. Darrerament s'hi han sembrat ametlers: vivot, cristo morto, guarins. Per aquesta tanca passa un brancal del torrent d'**Albanyeta**. En Vidal, anomenen d'aquesta manera la garriga de *Sa Tanca de ses Figueres o des Figueral*. A l'altra banda d'aquesta tanca, confrontant amb la partió d'**Albanyeta**, el llit del torrent és sembrat de garrovers joves. *S'Hortal Nou*, amb ametlers. Aquí es junta el brancal de **Can Botilles** amb el torrent d'**Albanyeta**. *S'Hortal de ses Guixes*, destaca per la seva terra prima i per l'absència d'arbres. *S'Hortal d'Enmig*, amb ametlers i garrovers; tot tancat de paret. *Sa Vinya*, repoblada amb arbres fruiters: albercoquers, pruneres, pereres i alguns tarongers. *Sa Tanca de s'Era*, molt bona de terra, la meitat és sembrada de figueres: bordissot blanca, bordissot negra, aubecones i coll de dama.

Quines coses recordau de Can Botilles?

Els records que tenc de quan anava a **Can Botilles** són molt bons, pensau que hi anava amb els meus pares i els meus padrins, això vol dir que els

meus records són els de quan jo era una nina. M'agradava molt anar a jugar a *Ses Rotes*, el pinar que hi ha, malgrat ser petit, em semblava molt frondós, hi vaig passar bons moments. Record els missatges que feien feina a ca nostra, mestre Joan "la Pareja", en Pep de Montuiri i en Bernat "Puça".

Els vespres es juntaven a **Can Botilles**, per passar la vetlada, gent d'aquelles rodalies, gent de **Son Felip**, de **Can Cantó**, de **Ca l'Oro**, de **Ses Comes**, de **Son Galileu**. Quan era temps de la collita d'ametles teníem collidores. Els vespres es pelaven les ametles i era ben entretingut perquè sempre es contaven coses.

A Llucmajor, la posada de **Can Botilles** és al carrer Orient n.10, on viu el meu fill.

Què feieu a la finca?

Sembràvem blat, civada, ordi i faves. També teníem animals: una guarda d'ovelles, pores i aviram.

La terra de la finca és pertot igual?

No, hi ha trossos de la finca que són millors uns que els altres. Tot és call vermell, però les tanques més bo-

nes són *Es Figueral*, un tros de *Ses Rotes* i *Sa Tanca de s'Era*.

A la finca hi ha molta paret seca feta, recordau qui foren els parededors?

Sí, sí que record els parededors, eren en Pep, casat amb na Magdalena "Pollencina" i en Damià "Passarell". Darrerament en Llorenç Calderon duqué la finca, arreglava les parets que es queien, aixecava els enterrossals i esmotxava.

Veiem que s'està repoblant la finca, amb quins arbres ho feieu?

Principalment la repoblam amb garrovers i ametlers. En un principi sembràvem races duites de fora, com per exemple, cristo morto. Ben aviat vàrem veure que feia una ametlla grossa amb un bessó petit i que necessitava molta d'aigua per fer-se. També sembràrem guarins, però, al meu parer, no són gaire bons. Hem arribat a la conclusió que aquestes races no són del tot recomenables en terrenys com el del **Can Botilles**, on no plou gaire.

Moltes gràcies i fins el mes que ve. ♦

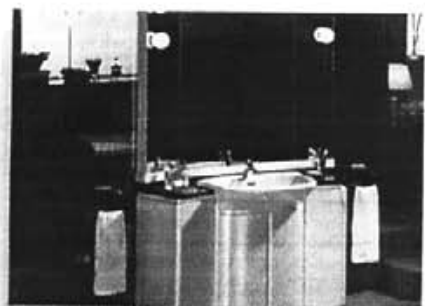
SYP CONSUM

**TAN EXIGENTS
COM TU.**

**AGRAÏM LA
VOSTRA VISITA**

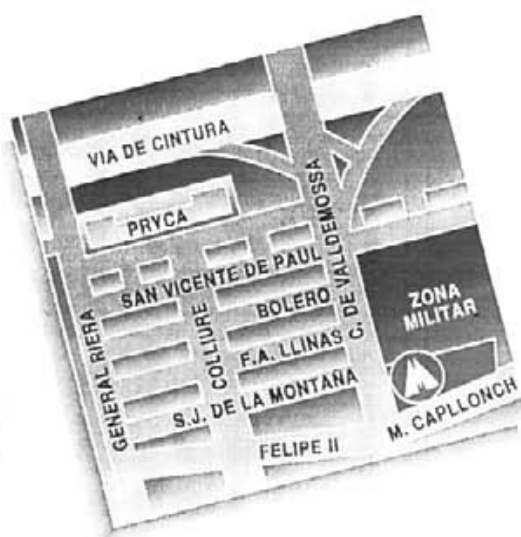
BANYS, TRESPOLS I REVESTIMENTS,
CALEFACCIÓ, AIRE CONDICIONAT...

TOT

de Massanella

Roca

MASSANELLA S.A.

Ctra. de Valldemossa, 44. - Tel 75 03 45 - Palma

Gent de la vila

Sebastià Salvà

29 anys al servei dels lectors de premsa

Coloma Julià

Fa 29 anys justs que en Sebastià Salvà Ballester, en Sebastià dels diaris, és l'encarregat de repartir els diaris mallorquins per les cases de Lluçmajor. Ell feia de picapedrer quan el març del 1971 va tenir ocasió de dedicar-se a aquesta feina, i ara ha decidit deixar-la per dedicar-se a conduir un autocar de turisme.

Ell coneix més que ningú els lectors habituals de la premsa mallorquina i sap de memòria quin número té cada casa, perquè són moltes les cartes, els diaris, les revistes, que dia a dia ha repartit pels carrers de Lluçmajor.

Com va ser que et decidires a ser corresposnal administratiu dels diaris?

Perquè un amic meu, en Sebastià Monserrat a) Set, ho va deixar. Ell repartia el "Diario de Mallorca" i el "Balears" i em va dir a veure si m'interessava fer aquesta feina; n'hi havia d'altres que també la volien, però me la donaren a jo.

Vaig trobar que això m'aniria bé, el dematí repartia els diaris i durant dos anys els horabaixes encara anava a fer de picapedrer, després me'n vaig encarregar de fer el correu. Abans era competència del tren i aleshores ho era de l'empresa d'autocars Clar a) Ca'n Bolenó. Jo també vaig conduir 11 anys un autocar d'aquesta empresa.

En què consistia la teva feina?

Des del moment que m'enviaven els diaris els havia de repartir a tots els subscriptors. Jo era el corresposnal administratiu i això vol dir fer nous subscriptors, recollir les quotes de subscripció i després anar a passar comptes cada mes a la redacció de cada diari. A més de les subscripcions hi havia la venda; ho n'he venuts molts de diaris al marge dels subscriptors.

Hi havia molta gent subscripta als diaris mallorquins l'any 1971?

Sí, sobretot al "Balears", hi havia 234 subscriptors, en aquell temps encara duia les fletxes de la falange, però més envant hi va haver una puja i molta de gent es va despendar. El "Diari de Mallorca" tenia 130 subscriptors.

Fins passats 10 anys no vaig repartir l'"Última Hora", amb 80 subscriptors i després "El Día", un diari que acabava de sortir.

Darrerament es mantenen aquestes xifres?

Els subscriptors dels darrers diaris de Mallorca que vaig repartir eren uns 157. Ara l'"Última Hora" en té 180, "El Mundo" (abans "El Día") en té 70 i el "Balears" en català, 30. El "Balears" abans era un diari del govern

En Sebastià Salvà Ballester ha estat 29 anys el corresposnal administratiu de la premsa mallorquina a Lluçmajor

i va passar de ser franquista a centrista i després socialista, fins que el va comprar el Grup Serra. Quasi tots els subscriptors d'ara són mestres d'escola.

Què més reparties?

Vaig repartir les cartes de Gesa molts d'anys i cartes dels banes, de "La Caixa" i de "Sa Nostra". També he repartit des d'un principi "Lluçmajor de pinte en ample", aviat farà 19 anys; partírem de zero i ara repartia 334 revistes. Aquests darrers anys s'han mort alguns subscriptors, i això mateix ha passat amb els diaris. Sempre hi ha un moviment d'altres i baixes.

Ha estat una tasca dura?

Aquesta feina és dura perquè tot ha de ser al moment: les cartes, com més prest millor, els diaris avui mateix. No es podia deixar res per al sendemà, i el cobrament és pesat perquè sempre es troben cases tancades.

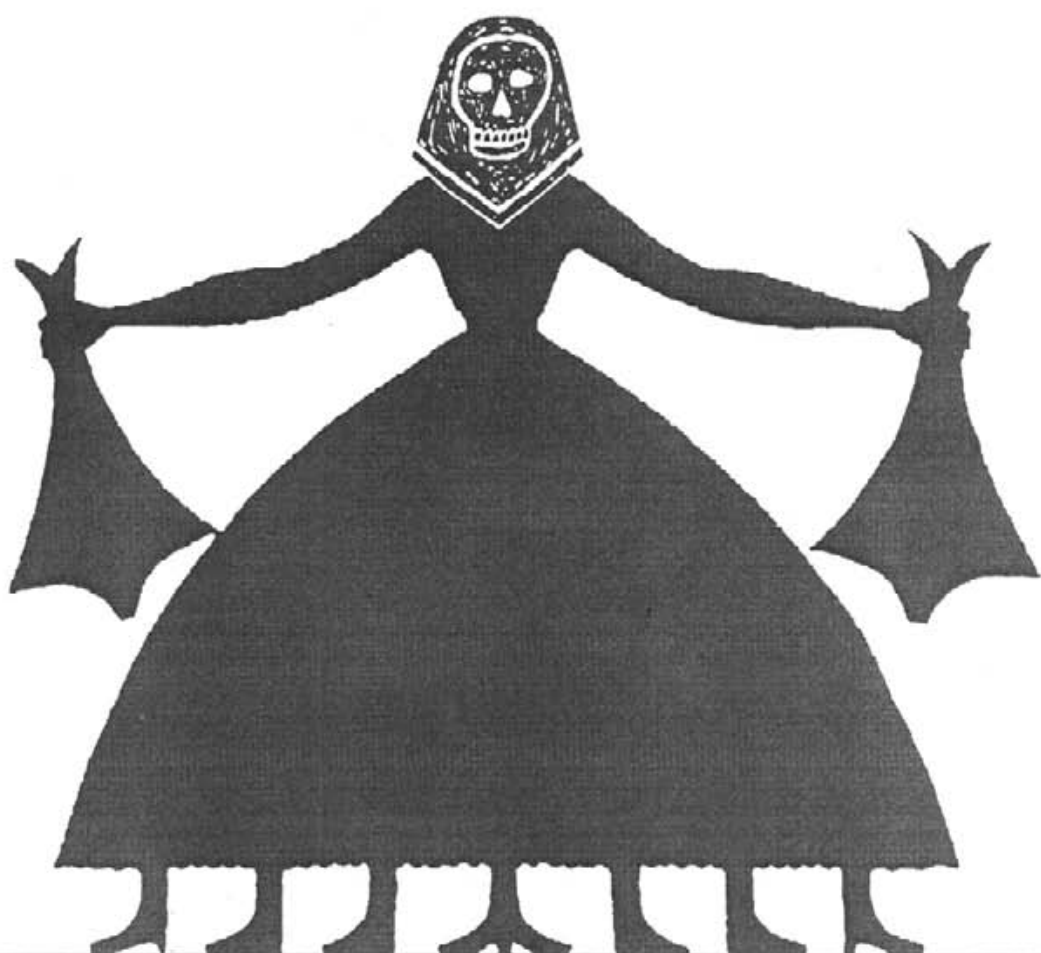
També és una feina dura perquè has d'estar exposat al temps, al fred i a la calor, a l'aigua i al vent. Jo començava la feina a les 5 de la matinada, llavors no hi ha tantes noses, però de vegades hi ha gelada.

He fet moltes hores de feina per arribar a fer "un ca nostra".

Què t'ha fet decidir a canviar de feina?

M'ha convençut un amic meu, ja que tenc el carnet de conduir de totes les categories. He trobat que em convenia agafar la feina de conductor d'un autocar de turisme, sobretot per assumptes de la jubilació i perquè tendré vacances i un dia a la setmana lliure, cosa que no he tenguut mai.

I ens haurem d'acostumar a no veure en Sebastià, un dia sí i l'altre també, amb el seu motoret carregat de paper, per tots els carrers i a qualsevol hora. ♦

Plorau, plorau
que ja és mort
EL CARNAVAL

L'Obra Cultural
Balear comunica a
les seves amistats
tan sensible pèrdua.
Agraïrem la vostra
assistència el dimarts,
dia 7 de març de 2000
a les 20.30h per a la
conducció i posterior
enterrament a Plaça.
No s'avisava particularment.
Un grup de músics s'han
dignat a acompanyar-lo
segons la forma acostumada.

Casa mortuòria:
c/ Bisbe Talxequet, 105
Llucmajor
ES PREGA DOL RIGORÓS

Temps passat

Festes de la Beata any 1930

Ignasi Barceló
Antoni Monserrat
Joan Clar Coll

Carrosses i pageses per les festes de la Beata Santa Catalina Tomàs l'any 1930. Quatre anys després fou canonitzada. Dotze al.lotes i un al.lot vestits de pagesos de bon de veres, no com ara que són reproduccions, es posaren davant de la càmera d'un fotògraf desconegut. Es feren tres impressions, dues d'elles molt encertades, però una deixà molt que desitjar.

Hi podem veure na Catalina Sastre Verdera, de mal nom "Bovera"; na Maria Marquet, des forn de ca'n Marquet des camí de Ciutat; na Catalina Antònia Clar Ginard; el pagès és en Tomeu Font Ripoll, a. En Font de ses metlles; al seu costat la seva germana Isabel, que un any després de la foto, als 18 anys, va ingressar al Convent de les Germanes dels Sagrats Cors; la segueix na Isabel Mates (a. de ca'n Mates), que tenien una botiga al carrer del Born al cantó amb el carrer Major; na Francisca Clar Ginard, sa mestra Ginard; en primera línia hi ha na Francina Aina Salvà, (a. Moragueta o Calafata) que vivia al llogaret (C.Major); seguim amb n'Àngela Rubí, sa franceseta, casada amb en "Sampol" des carrer de St. Llorenç; Na Catalina Mulet (a. Boet), do-

na d'en Tià Tomassetes; n'Aina M. Julià, que morí l'any següent als 18 anys; devora ells hi ha na Margalida Coll Tomàs (a. Passarell); i per acabar hi ha na Isabel Ferretjans, la dona del vidrier.

Totes elles tenien entre 17 i 18 anys, i algunes d'elles ja ens han deixat.

NOTA:

* Es pot donar el cas que algun nom o alguna dada sigui equivocada, per això vos agrairíem que si qualcú ens pot informar, que ho faci cridant al 971 66 01 90, preferentment de les 21 a les 23 hores, o deixen avís per posar-nos en contacte. Al proper número de revista sortiran els aclariments i correccions que siguin pertinents.

També volem agrair la col.laboració que hem tingut per part de les persones que ens han informat, especialment na Catalina Sastre (Bovera) i na Catalina Julià (de ca ses Ventures).

** En relació a la foto del mes passat dels "quintos" del 34, hem d'agraciar la col.laboració de Miquel Salvà (a. Raco).

També hem de rectificar el nom de l'home assenyalat amb el número 14: on posava Antoni Ballester, ha de dir Antoni Cardell.

També hem rebut informació dels assenyalats com a desconeguts 4 i 6. El 4 ens han informat que era de Cugulux, però no hem descobert el nom, i el 6 és en Francesc Salvà.

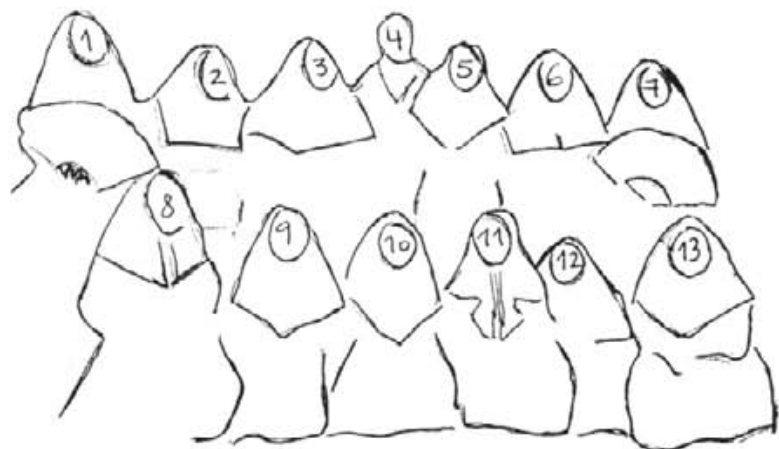

Servei de begudes
i menjars de qualitat
a bon preu

Avda. Carles V
Tel. 66 11 17

*Processó de les festes de la Beata.
(Foto cedida per Joan Clar)*

- 1.- Catalina Sastre (a. Bovera)
- 2.- Maria Marquet
- 3.- Catalina A. Clar (a. Ginard)
- 4.- Tomeu Font (a. de ses metlles)
- 5.- Sor Isabel Font
- 6.- Isabel Mates (a. de ca na Mates)
- 7.- Francisca Clar (a. sa mestra Ginard)
- 8.- Francina Aina Salvà
(a. Moragueta o Calafata)
- 9.- Àngela Rubí (a. sa franceseta)
- 10.- Catalina Mulet (a. Boet)
- 11.- Aina Maria Julià
(a. de ca ses ventures)
- 12.- Margalida Coll (a. Passarell)
- 13.- Isabel Ferretjans ♦

Fonde Pa - Pastisseria

**Can
Bagur**

*Li oferim el
nou servei de
buffets a domicili
(freds i calents)*

C/. Major, 79
Tel. 971 66 09 45
(Llucmajor)

**TALLERES
NOGUERA**

REPARACIONES EN GENERAL DE AUTOMÓVILES, MOTOCULTORES,
MOTOSIERRAS, MOTOBOMBAS, CORTACEPED, ETC...

TALLER AUTORIZADO

PEDRO NOGUERA
ENSEÑAT

Calle Ripoll, 30 - Tel. y Fax: 971 66 22 13 - 07620 Llucmajor (Mallorca)

Testimonis documentals de la nostra història

Sebastià Cardell i Tomàs
Bartomeu Font i Obrador

(XXXII) Reglament de la Societat de Trencadors titulada La Fe (1873) Primera part.

El segle XIX és una època de desenvolupament de diferents tipus societaris, entitats creditícies, fundacions de beneficència particular de caràcter econòmic i social i altres institucions semblants imitant experiències originades a l'estranger. Així es veu per les diferents ordres sobre foment de creació de caixes d'estalvis, associacions de beneficència mútua, companyies de socors mutus i banes de llauradors.

Aquestes institucions, en general, foren promogudes per particulars i fomentades des d'instàncies superiors per la influència de nous corrents i les reformes als models seculars de l'ordinació social. Es produí l'establiment del lliure exercici de qualsevol indústria o ofici útil, la llibertat mercantil i la supressió de privilegis dels cossos d'oficis i dins la recerca d'alternatives per a substituir els vells sistemes de previsió i poder fer front a l'infortuni o a la vellesa.

Els distints gremis s'esforçaren, ja a la segona meitat del segle XIX, per tal de crear entitats societàries i satisfer les necessitats socials i, quant a la història llucmajorera, per comprendre aquest fenomen es fa ben palesa la necessitat d'estudiar la reglamentació d'aquestes corporacions gremials que es conserven tant a l'Arxiu del Regne de Mallorca com a l'Arxiu Municipal de Lluçmajor.

El Reglament de la Societat de Trencadors anomenada *La Fe* té el seus antecedents en la societat *La Unión* i tot donant a conèixer el contingut d'aquella amb la seva íntegra transcripció documental, conservada al fons administratiu del nostre Arxiu Municipal, ens és un bon exemple del que diem, per al que és necessari un estudi i anàlisi de la seva problemàtica.

Els picapedrers de Lluçmajor es varen segregar dels de la Ciutat l'any 1604 i a s'Arenal hi havia una secció autònoma de trencadors que tenien el seu emblema consistent amb les seves principals eines com el tallant. L'eufòria constructiva i per tant la del gran consum de materials fou evident durant els segles XVIII i XIX amb l'explotació de moltes pedreres com la de ca s'Hereu, Galdent, Son Fullana, Son Mulet, Son Verí i les properes al mar entre Cap Roig i Regana, Punta des Pou Salat, sa Fossa i el ca-

lò de sa Cova sens oblidar ses pedreres de la Seu. La Mare de Déu de la Mame-lla era la patrona dels trencadors, la capella de la qual el segle XVI es podia veure sota la torre campanar de la nostra antiga església parroquial havent-se conservat la seva imatge i aquesta advocació passà després a l'oratori de s'Arenal al segle passat.

Aquest reglament dels trencadors de l'any 1873 demostra la importància de la indústria extractiva i donà lloc posteriorment al *Reglamento de la Unión de Canteros. Sociedad de Ahorros y Auxilios mutuos de Lluçmajor*, entitat registrada al Govern Civil el juliol de l'any 1901. La finalitat societària era crear una caixa de resistència i donar recursos als seus socis quan ho necessitassin i el Reglament constava de 53 articles i això ens dóna una idea de la seva importància.

CAPÍTULO PRIMERO

Artículo 1º.- El objeto de la Sociedad es crear una caja de resistencia y proporcionar recursos a los socios cuando los necesiten.

Artº. 2º.- Para conseguir el fin que se propone La Sociedad pagarán los socios una cuota mensual de uno, dos, tres ó mas reales de vellón.

Artº. 3º.- Los socios que se suscriban por una cuota determinada no podran variarla sino cada tres meses. El mínimo que establece La Sociedad en las cuotas es un real de vellón.

Artº. 4º.- Las fechas de las entradas de los socios seran precisamente los primeros dias de los meses Enero, Abril, Julio y Octubre.

Artº. 5º.- Los que a mediados de un trimestre soliciten entrar en Sociedad deberan pagar el tiempo atrasado del mismo ó aguardar que principie otro.

Artº. 6º.- No se admitira ningun socio en quien haya recaido sentencia ejecutoria de pena infamante á no ser que sea por causas políticas ó de contrabando contra la Hacienda publica. Y seran excluidos todos los que reayga sobre ellos dicha sentencia durante su permanencia en la Sociedad sin que puedan reclamar los derechos que tengan en la Sociedad.

Artº. 7º.- Quedan igualmente excluidos y pierden sus derechos los socios que adeuden tres mensualidades y despues de avisados por el Recaudador no las paguen dentro el término de ocho dias, y los que hayan de ser citados ante el tribunal para que hagan efectivas las cantidades que tengan prestadas de la Sociedad terminado que sea el tiempo para el cual las tomasen.

Artº. 8º.- Los socios que se separen ó

renuncien no podran hacer reclamacion alguna. Los que les toque la suerte de soldado, se alisten al servicio de las armas podran pedir sus derechos y si quieren continuar siendo socios delegaran persona que los represente.

Tambien podran pedir sus derechos los socios que se dediquen á otro predio al trabajo de cantero si el dueño del predio tiene sociedad y le propusiera e elimine de la Sociedad "La Fe" esta para inscribirse en la suya.

Artº. 9º.- Si algun socio enfermase ó quedase inutil para trabajar no estara obligado á pagar mensualidades todo el tiempo de la enfermedad ó inutilidad, pero tampoco participará del capital que haya aumentado la Sociedad durante el tiempo que no haya contribuido.

Artº. 10º.- Los socios que necesiten dinero podran tomarlo prestado de la Sociedad si se halla en fondos con el interes de medio por ciento mensual.

Artº. 11º.- Ningun socio podra tomar de una vez mayor ni menor cantidad que cien reales ni por mas tiempo que por seis meses y á lo menos por tres meses.

Artº. 12º.- El socio que tome cien reales no podra pedir otros ciento, que no medie de tiempo un mes lo menos, ni tampoco podra pasar de doscientos reales la cantidad que tenga prestada.

Artº. 13º.- Cuando sean dos ó mas los socios que pidan dinero á la vez, y la Sociedad no pueda satisfacerlos á todos, se partira entre los solicitantes el que exista ó se sorteara cual de ellos deba tomarlos.

Artº. 14º.- Para prestar dinero a los socios sera preciso que estos presenten á la Junta Directiva dos hombres que garanticen la cantidad la cantidad que tome prestada caso de no satisfacerla á su debido tiempo, los cuales uno de ellos deba poseer bienes inmuebles.

Artº. 15º.- En las liquidaciones generales ó parciales que haga la Sociedad participaran los socios de sus beneficios á proporcion de las cuotas con que hayan contribuido para la formacion del capital.

Artº. 16º.- Para la liquidacion de los socios sera siempre con sujecion al acta de arqueo trimestral ultima.

Artº. 17º.- Ningun socio podra tomar dinero prestado sin antes acreditar hallarse al corriente de las mensualidades con respecto á la sociedad.

Artº. 18º.- Ningun socio podra retirar creditos que tenga en la Sociedad que no haya cumplido los cincuenta años lo menos de socio exceptuando los comprendidos en el artículo 8º. de este Reglamento. ♦

Cuina Tradicional

Antònia M. Bonet

Del món que enrevolta l'òpera ho podem conèixer tot. Intèrprets i autors s'han vist en l'obligació de sorprendre els seus admiradors, que sempre han seguit les passes dels ídols. Fins i tot s'han creat plats batejats amb noms famosos per homenatjar o per satisfer els capricis dels DIVOS. No és mala idea tastar les refinades preparacions gastronòmiques preferides per ells.

Un exemple vàlid podria ser aquest:

- Canelons Rossini
- Ensalada Melba
- Filet Pavarotti

Canelons Rossini

Per a quatre persones:

- 16 plaques de canelons, cuits segons les instruccions del fabricant.
- 299 grs. de vedella capolatada.
- 100 grs. de llomillo de porc capolat.
- 1 cervell de xot.
- 3 cullerades de salsa de tomàtiga.
- 30 grs. de pa blanc ratllat.
- 100 grs. de formatge parmesà ratllat.
- 2 rovells d'ou.
- un raig de xerès.
- 1 tòfona.
- 1 ceba trinxada.
- mantega.

Es posen a fregir les carns i el cervell amb unes cullerades de mantega; a mitja cocció s'hi afegeix la ceba, tomàtiga, xerès, pa ratllat, els rovells d'ou, sal i pebre. Amb aquest compost es farceixen els canelons i es col·loquen dins un recipient que pugui anar al forn.

Es cobreixen de la salsa que seguidament s'explica; s'espolseja amb abundant formatge ratllat, la tòfona laminada, pilotes de mantega i es gratinen al forn, el temps suficient per tal que es dorin pronunciadament.

Salsa per recobrir els canelons

Posats al foc 50 grs. de mantega i sis cullerades rases de farina, es remouen per mesclar-les. Hi afegirem sal, pebre, nou moscada i 3/4 de litre de llet; continuem remenant fins que la salsa comenci a quallar; incorporam 3 cullerades de formatge parmesà. Després de 2 minuts més de cocció, abocam la salsa sobre els canelons que ja tenim preparats.

Ensalada Melba

Es trien les fulles més blanques d'una lletuga, de la varietat "romana" i es disposen dins una plata rodona; al seu costat, daus de pinya americana, seguim amb làmines de cor de carxofes acidulades, guindes sense pinyol, gerds madurs i, finalment, per tancar el cercle, un caramellet d'ametlles tendres escaldades i pelades.

Es cobreixen tots els ingredients amb una citroneta lli-

gada amb maonesa.

Citroneta: Oli verge, suc de llimona, sal i pebre.

Filet Pavarotti

Per a cada comensal, un filet de vedella de 150 grs. empolsat de farina, sal i pebre; es fregeix al punt, dins mantega; es reserva i dins la mateixa pella es flambeja mitja copa de brandi. Continuarem la preparació afegint mitja copa de marsala, una tòfona negra filetejada, i dues cullerades de salsa espanyola (es pot substituir per fons d'estofat de vedella, al qual haurem afegit pastanaga i api).

Es redueix la salsa, s'incorpora el filet i 30 grs. de mantega.

Per muntar el plat, es disposa el filet a un costat, cobert amb la salsa i les tòfones; a l'altre costat, un motllo de patatí al forn que haurem preparat amb antelació.

Elaboració del motllo de patatí

Tres patatons trinxats a rodanxes fines, cuits al forn dins motllos individuals, col·locats en capes alternats amb aquests altres ingredients: sal, pebre, formatge parmesà, tòfona i mantega. ♦

33

Restaurant

Gran Via

Noces - Banquets - Comunions
i Bateigs

Informació: Tel. 66 03 17- LLUCMAJOR

ASSEGURANCES

Agència Llucmajor

Ramon Nicolau S.L.

(Peugeot)

ZURICH

C/ Marina, 104 • Tel.: 971 66 05 21 (Llucmajor)

PLAÇA 18 serigrafia

C/ DES RAFALET, SOLAR A-65
POLÍGON INDUSTRIAL SON NOGUERA
07620 - LLUCMAJOR - MALLORCA
TELÈFON 971 660 422

FAX 971 661 922
http: www.pl18.com • e-mail: pl18@pl18.com

Com anam de cultura llucmajorera

1- Són possessions del terme de Lluçmajor:

- a) Es Rafal des Pores, Son Pocos, Capocorb Vell, Be-
tlem
- b) Míner, Son Mendívil, Son Mut, Son Tetè.
- c) Galdent, Son Mosson, sa Torre, s'Àguila.
- d) Vinagrella, Albocàsser, la Romana, Meià.

2- Antoni Galmés va ser:

- a) un folklorista algaidí que vivia a Lluçmajor.
- b) un hotelier felanitxer que vivia a s'Arenal.
- c) un folklorista manacorí que vivia a s'Arenal.
- d) un ballador de jotes i boleros que tenia un restaurant
a s'Estanyol.

3- La Batalla de Lluçmajor va tenir lloc l'any:

- a) 1349
- b) 1520
- c) 1229
- d) 1715

4- L'amo en Joan Mòger de ses Males Cases va ser:

- a) un frare franciscà famós per les seves predicacions.
- b) el fundador del santuari de Gràcia.
- c) un novel·lista del segle XIX d'ideals republicans.
- d) batle conservador i estudiós del folklore llucmajorer.

5- Han estat fàbriques de sabates:

- a) Ca sa Randilla, Can Meco, Can Sèu.
- b) Ca sa Randilla, Can Pola, Can Tomassetes.
- c) Can Parri, Cas Pagarrot, Can Punyil.
- d) Can Claret, Can Marió, Can Cerillo. ♦

Sa Libreria

Llibres, contes,
jocs educatius,
material d'oficina

C/. Sa Font, 15 • Tel.: 66 26 66 (Lluçmajor)

PERRUQUERIA PUIGSERVER

C/. Orient, 8 - Tels. 66 20 08 - 64 05 14 (Lluçmajor)

CENTRE OPTIC EXPOLENT

C/. Sant Cristòfol, 30
Tel. 44 13 74
S'ARENAL

Cafè - Teatre
RECREATIU
Llucmajor

*Vivian
Caoba Rosita
Forsale*
PRESENTEN

**Corazón
de
Revista**

divendres 17 22h
dissabte 18 22.30h
diumenge 19 20h
març 2000

venda anticipada: SA LLIBRERIA

RECREATIU
Llucmajor

C/AMARGURA, 13

(COMÈDIA EN OLORAMA)
ESCRITA I DIRIGIDA PER:

DIABETICAS

ACELERADAS

I TOMEU CAÑELLAS

SÒCOREO

ROSARIO

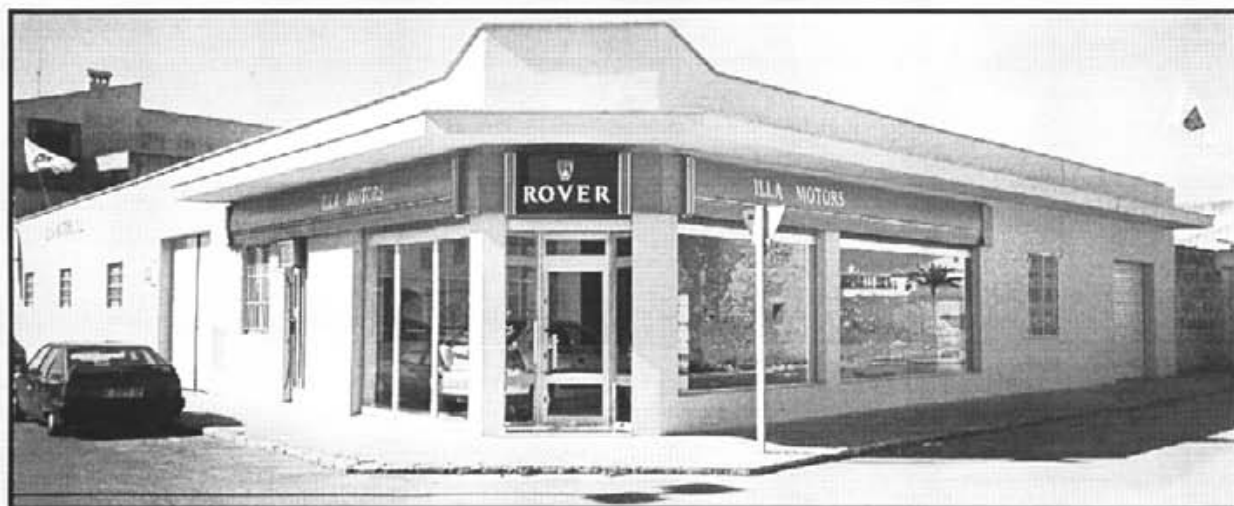
DOLORES

Da APOLONIA

divendres 31març 22h
venda anticipada: SA LLIBRERIA

35

El passat dia 26, fèrem la presentació dels nous models entre el quals hi ha el nou Rover 25, amb diferents motoritzacions i equipaments. Anam des del motor de 103 CV passant pels 109, fins als 145 de gasolina, i com a destacada novetat hem tret el nou utilitari que amb un motor turbo diesel de 100 CV, permet un avançament amb la rapidesa d'un cotxe de gasolina. Amb la mateixa potència hi ha el Rover 45, familiar, de 4 o 5 portes, i com a cotxe insigne el Rover 75. Aprofitant aquest acte s'ha inaugurat el local d'exposicions de la nostra agència a Llucmajor, amb una nova imatge. L'afluència de gent interessada pels nous models fou continuada i en certs models nombrosa.

ILLA MOTORS, S.L.

Avda. Ramon de Sant Martí, 2 - Tel.: 971 66 01 46 - LLUCMAJOR

Als set segles de les ordinations de Jaume II de Mallorca

Bartomeu Font Obrador, de la Reial Acadèmia de la Història

Un esdeveniment històric d'especial rellevància i significat és la commemoració del setè centenari de les Ordinations de les pobles pel rei Jaume II de Mallorca i per tant la gènesi de les viles reials de la nostrada pagesia mallorquina. Aquell llunyà succés de l'any 1300 és, doncs, l'inici urbà ben planificat que ha permès en el decurs del temps la grandesa de la major part de l'illa i que aquest any és obligat recordar i celebrar-ho així com cal per totes i cada una de les viles reials que gaudiren d'unes prerrogatives extraordinàries de caràcter socioeconòmic, aprofitant una època que marca el moment culminant del procés formatiu europeu i s'inaugura pel nostre regne, gràcies a la concòrdia entre Jaume II, de Catalunya-Aragó i el seu oncle Jaume II, de Mallorca, un període de progrés i d'afirmació de la personalitat regnícola.

Les nostres viles o poblats forans durant el segle XIII eren governats pels bailes de fisonomia i atribucions diverses i en primer lloc els del magnats i porcioners administradors de terres, cens alodials, etc. amb altres servidors a les seves ordres en les cúries i camps, tenint en compte el repartiment reial que amb la seva respectiva jurisdicció s'estenia a gran part de Mallorca i l'exercici civil i criminal corresponia per tant a l'autoritat dels bailes que eren al mateix temps jutges de la seva cúria. Els bailes reials, directes representants del govern reial, tenien autoritat sobre diferents nuclis poblacionals com aquell Sanç de Sadoa que era baile de Castellitx, Lluçmajor i Montuiri, com Ramon Rotlan, baile d'Inca i de Ginyent, com Berenguer, baile de Manacor i Bellver, etc. Es tractava de governs legítimament constituïts no obstant la diversa suma de les seves alqueries que amb el seu propietari obeïen l'autoritat del seu senyor que vivia voltat de familiars i servidors, amb independència de tipus quasi feudal, si es vol, ja que molts d'aquells produïen de terres en les quals regia el feudalisme.

Era patent el nombre de transaccions comercials que ja a partir de la Conquesta es realitzaven. El tràfec de gens

que anaven i venien de totes parts a l'illa o viceversa era sorprenent i extraordinari. Conqueridors que venien i nouvinguts que compraven, quasi sempre amb els doblers dels nombrosos jueus. Vendes importants d'esclaus i esclaves, blancs i negres, cristians i mahometans de procedència distinta els quals estaven al servei dels seus senyors i eren els vertaders treballadors de les terres. Molt complicat era aquell estat de coses per a l'illa i els pobladors, els forans, és a dir els pagesos, sobretot, ja que existia un greu perill per al desembarcament de pirates o corsaris, a l'estil de l'època, i perquè vivint els seus habitants en forma tan dispersa resultava difícil la seva defensa. Era raó que tingué present el monarca per fixar amb un centenar el nombre dels veïns de cada nova pobla als quals es va atorgar una extensió de dotze quarterades, fixant abans que res el lloc de la nova església, el cementiri i la casa rectoral, seguint després la projecció dels carrers amples i rectes, amb la plaça al costat del temple parroquial, la quartera, etc.

Concedidor perfecte el rei Jaume II del caràcter i costums dels mallorquins i amb la finalitat d'estimular un més ràpid desenvolupament de la seva obra concedí gràcies i privilegis a tots aquells qui acudissin a edificar les seves llars dins el perímetre fixat pels ordenadors i també sis quarterades de terra de cultiu i altres dotze de garrigues i a tots aquells qui tinguessin deutes contrets pels pagaments d'interessos i del capital els concedia una pròrroga de tres anys.

També volgué crear un sistema de reguiu, procurant trobar fonts i obrint pous, construint aljubs i basses i aprofitant fons existents i dipòsits antics, va manar un sistema de síquies pel servei dels nous repobladors perquè poguessin regar les seves terres i fer la seva horta. Això és el que es contenia en el "Liber aquarum forentium", joia de gran importància històrica, avui desgraciadament perdut. Lluçmajor ha conservat aquelles disposicions. També el monarca volgué dotar les viles de fortificacions voltant-les de murades i valls. Lluçmajor ha conservat el nom de carrer des Vall que és part essencial de l'anomenat Quadrat i així mateix la denominació de la Porta de Mar que ens duu, passades set centúries, el record del seu sistema defensiu per imperatiu reial, encara que no s'ha trobat cap rastre d'una possible murada antiga a la part del migdia de la població. Per als indrets que auguraven un més ràpid creixement, el sobirà va assenyalar altres dotze quarterades fora de la murada, però ben juntes a la vila que amb el temps permetessin també edificar cases i en aquesta població extramural, ja des dels seus inicis, la conegueren amb el llenguatge vulgar de s'araval.

És ben sabut que abans de l'any 1300, la major part de les viles que es diuen fundades per Jaume II, ja existien i un exemple és la vila de Manacor que l'any 1300 mantenia plet entre un veí seu i un de Porreres sobre la possessió d'una quintana que ja havia estat donada pel noble Nuno Sans a trenta prohoms de la mateixa amb l'encàrrec d'establir aquell lloc i per tant la vila manacorina ja tenia església, rectoria, cementiri, presó, plaça, quartera, peixate-

**Per a una vida més sana i vital:
Ioga - Dansa oriental - Homeopatia - Reiki**

Informació:

**Tel./Fax: 971 12 05 79 o Mòbil: 607 24 15 76
Carrer del Sol 11 • 07620 Lluçmajor**

ria, carrers, mercat i "forum" i no obstant per les dades que ens ofereix el document i pels articles indicats, Manacor seria fundada pel mateix rei. I si aquesta vila existia com a tal i fins i tot ja tenia la seva importància, com hem d'entendre aquesta segona fundació i la de les altres viles semblants? El nostre rei volgué agrupar abans de tot la població dispersa de Mallorca i convertir l'illa amb una terra plena de bones poblacions perquè la principal preocupació era la defensa del seu petit regne.

Viles com Sineu, Inca, Artà, Pollença, Sóller i altres les deixà com estaven abans, ja que es formaren a l'època del Conqueridor. Tornant a citar el "Liber aquarum forentium", pel que fa a la normativa reconstructora, aprofitant esglésies, cementiris i places, com les viles de Felanitx i Manacor, al menys; a altres perquè així conveni als seus projectes, com Petra, Alcúdia, Binissalem i Algaida o canviaren el nom primitiu o assumiren en canvi el de l'alqueria de la nova ubicació i a les qui corrien perill les dotà de més mitjans de fortificació com Alcúdia i Santanyí. Tot això ens situa davant l'obligada pregunta de si el nombre de viles fundades fou realment onze. La documentació permet afirmar que foren algunes altres més i el mateix Gabriel Alomar en el seu interessant treball sobre Urbanisme regional -un dels estudis més importants publicats fins avui- afirma que foren catorze.

Jaume II, rei de Mallorca, fonamentà l'estructura d'estat sobre el model d'una "commonwealth" somniat per Jaume el Conqueridor, ja que les tres corones de Catalunya-Aragó, Mallorca i Sicília que regien pobles independents entre ells, d'ètnies i cultures variades, es trobaven unides amb l'ideal del prestigi del signe comú de les barres

reials. I aquesta unió fraterna farà que arribi al cim amb l'aspecte polític, comercial i cultural.

Jaume II moria en pau a la ciutat de Mallorca a la primavera de l'any 1311, després d'un regnat fecund especialment a la última dècada de la seva vida. La creació de les noves pobles amb criteris sorprenentment actuals a les illes de Mallorca i Menorca que donà origen a l'equilibrada estructura urbanístico-poblacional que han viscut des dels seus monarques privatis fins a l'actualitat i que sols la gran allau turística ha estat capaç de sentenciar a mort aquella admirable iniciativa reial, exemple de moderació i equilibri entre els distints elements poblacionals vinguts de terres llunyanes; la construcció també de recintes amural·lats de Montpeller, Perpinyà, Alcúdia, Maó i Ciutadella; l'erecció de l'absis o Capella Reial de la Ciutat de Mallorca; l'acabament dels palaus-castells de Perpinyà, Montpeller, Bellver i l'Almudaina i la introducció del Reial d'Or de Mallorca, primera moneda amb valor de divisa llançada al mercat internacional en tots el regnes hispànics.

Algunes de les nostres viles de la pagesia mallorquina que deuen la fundació i empremta urbana al nostre ínclit rei Jaume II, de Mallorca, conegut com el bon rei Jaume, preparen la commemoració dels set-cents anys amb vertadera il·lusió i entusiasme, esperant que sigui el millor homenatge que li puguem retre i serveixi d'exemple per a les futures generacions, com a bons fills que tant devem als nostres avant-passats i primers habitants de les nostres pobles reials. ♦

FABRICA DE JOIERIA GARAU

La medalla del padre

Algo tuyo vive en mi

(Ca'n Caieta)

Fabricant Illes Balears 030

Només es fabrica amb or de primera llei (18 K)

EL TEU HOMENATGE
EN OR

*Línia de joieria
per a home en
or 1ª llei (18K)*

DESCOMPTES ESPECIALS

C/. Born, 29 - Tel. 66 04 03 - LLUCMAJOR

Sa penya d'es falcó

El passat mes de gener, el Conseller de Cultura del C.I.M., i aspirant a diputat del PSM, en Cecili Buele, juntament amb la comissió de patrimoni del Consell Insular i el batle Lluç Tomàs.

Al Conseller l'acompanyaven: l'historiador del C.I.M., l'arquitecte de FODESMA i dos membres de la Comissió de Patrimoni: en Gabriel Pons, regidor de l'Ajuntament de Lluçmajor, i na Nanda Ramon, dona del primer regidor del PSM al poble, que fou regidor de cultura quan regia l'Ajuntament el PSOE amb un pacte amb altres partits. També hi assistiren membres de la fundació que es creà per a la restauració del claustre del convent. És presidida pel batle Lluç Tomàs (PP), i en ella hi ha un membre de cada un dels altres partits: PSOE, PSM, UM i ASI.

El cost de la restauració del claustre i de les 28 pintures descobertes per l'historiador llucmajorer Miquel Amorós, podria superar els 400 milions de pessetes, que pagarien l'Ajuntament, l'administració autonòmica i la central.

Molta gent ha de participar en aquest bullit. Esperem que una vegada passada la campanya electoral, les aigües es calmaran, i tot es durà a bon termini. El poble hi guanyarà. Si no és així, i s'interposen els interessos partidistes a l'interès artístic i cultural, hi ha molts dels ingredients necessaris per a què el bullit surti "fava parada".

La visita del Conseller d'Obres Públiques Josep A. Ferrer Orfila al terme de Lluçmajor, a instàncies del nostre batle, va ser per a veure sobre el terreny els punts més conflictius en carreteres que hi havia en el nostre terme. Les rotondes, falta de il·luminació i semàfors a la ronda Carles V, i el més greu la Ronda Migjorn.

S'hi poden posar tots els pegats que vulguin, però la solució només passa per treure el trànsit de Lluçmajor, i això es pot fer de dues maneres: fent una autopista, que possiblement arruïnaria a més d'un dels comerciants de les rondes, o bé fent el que ha avançat l'actual Govern Balear. Fer una desviació de la carretera de S'Arenal sortint del poble, però aprop d'ell. No seguint el traçat de l'autopista que es volia fer. I també es pot ampliar i condicionar la carretera vella de Lluçmajor a Palma, passant per darrera S'Aranjassa.

Per fer això, hi fan falta doblers, molts de doblers, i de doblers se'n duen molts a Madrid, i amb els del PP ens en tornen pocs.

De doblers en tenen pel que volen. Tenien pressupostats 50.000 milions per l'autopista, i n'oferien 100.000 més a invertir en un any si na M. Antònia Munar els venia les Balears per 4 anys més.

Els mercaders forans, aquesta vegada no varen poder

convèncer la presidenta d'UM, (moix escaldat d'aigua freda tem), i degut a això, ara hi ha problemes perquè ens donin per carreteres els milions que ja es tenien pressupostats. Apliquen el sistema que els Estats Units aplica a Amèrica Central i del Sud. "Amb una el garrot i amb l'altra la saginària".

Ens alegrem que s'hagi constituït l'Associació de Veïnats de les Rondes, per a mirar d'aconseguir una major seguretat al punt més negre del terme de Lluçmajor. Voldríem que els mals auguris dels quals hem parlat no es complissin.

El mussolet, el lletraferit, fullejant la Forà Vila de Migjorn, ha observat que hi ha una plana amb un anunci d'EMAYA amb contenidors de vidre i fens que diu: "Per una Palma més neta. Fés el teu paper. Col·labora". Deuen dur els llucmajorers, campaners, santanyiners i saliners les seves deixalles a tirar a Ciutat? Si és així, no deuen guanyar per benzina.

Llegírem al Diario de Mallorca del passat 21 de febrer, que el batle de Palma i el de Lluçmajor, acompanyat del regidor d'urbanisme local, es reuniren amb 4.000 parcel·listes il·legals que demanaven que es legalitzassin allò que és il·legalitzable. Vots són vots, siguin de qui siguin. Tant si són de la Curia Episcopal com si són de trilllers.

Farà cosa d'un mes, el Director General de la Policia, va alertar que Mallorca era un lloc preferent per a la instal·lació de les màfies de l'Est i Centre-Europa. Si arriben a ser molts, des de ara no podran fer votar els argentins a Lluç (Escorca) i a Formentera, també seran vots a tenir en compte.

El passat dijous dia 24, a les 23'55 h., els militants de diferents partits polítics esperaven, a la Plaça Major del poble, el moment del sú de les 00'00 h. per començar la campanya electoral aferrant la propaganda als taulers que hi ha destinats a aquest fi. I en aquells moments, el president d'un partit local digué en veu alta (cosa que sentiren els membres d'un altre partit):

- No importa aferrar-los massa bé. Tanmateix vendran els de S'Arenal i els tapanan.

A punyetes! El nostre novell pitonís local, el qual els coneix molt bé, ho va endevinar.

I que no és "guapo" això? ♦

Esports

Resultats del mes de febrer del C.E. Espanya

M. Rubí

1ª Regional Preferent

La Victòria, 2 - Espanya, 2
Espanya, 1 - Murense, 2
Soletat, 2 - Espanya, 2
Ferrioler, 2 - Espanya, 2

Juvenils 2ª Regional

Barracar - Espanya (ajornat)
Espanya, 2 - Sineu, 1
Escolar, 1 - Espanya, 2

Cadets 1ª Regional

Espanya, 14 - Murense, 1
J. Sallista, 4 - Espanya, 2
Espanya, 2 - Poblense, 1
Santanyí, 3 - Espanya, 4

Infantils 1ª Regional

Aleúdia, 1 - Espanya, 3
Espanya, 4 - Pobler, 2
Escolar, 0 - Espanya, 0

Alevins 1ª Regional

Espanya, 1 - Ferriolense, 2
San Cayetano, 9 - Espanya, 1
Son Gotleu, 0 - Espanya, 6

Alevins 2ª Regional

Espanya, 3 - R. Llull, 2
Escolar, 8 - Espanya, 1
Espanya, 0 - Manacor, 2

Benjamins futbol7

Espanya, 1 - Porreres, 3
Manacor, 3 - Espanya, 1
Espanya, 2 - S'Arenal, 6 ♦

Catalina Oliver Tomàs, Campiona d'Espanya Promesa

C. Font

El passat 6 de febrer es va celebrar a Sevilla el Campionat d'Espanya Promesa. Enguany és la segona temporada en què na Catalina Oliver Tomàs hi participa tot i que també corre el Campionat d'Espanya Absolut. En el de categoria promesa, na C.Oliver es va proclamar campiona d'Espanya de 200 metres velocitats, amb un temps de 24' 98 dècimes.

Els dies 11 i 12 del mateix mes, va participar al Campionat d'Espanya Absolut a Donostia, en el qual va quedar setena a la classificació. La jove atleta llucmajorera té 20 anys, està a Madrid, al centre d'alt rendiment BLUME on compagina l'atletisme amb els estudis d'educació especial, amb l'especialitat de Logopèdia.

Fins a l'estiu que ve na Catalina realitza controls de preparació per als propers campionats d'Espanya, a l'aire lliure, Promesa i Absolut, que enguany tendran lloc el mes de setembre, i les millors marques seran les que aniran a les Olimpíades de Sidney. Tant de bo hi vegem na Catalina Oliver! Hi ha esperances que aquesta possibilitat es vegi realitzada ja que, segons el seu entrenador, l'atleta llucmajorera es troba ara en el seu millor moment.

Des d'aquestes planes la felicitem i li desitjam els millors èxits. ♦

Notes columbòfiles del mes de febrer

Joan Jaume

Fotos: C. Julià

El Club Columbòfil a duit a terme un seguit d'activitats columbòfiles aquest mes de febrer:

- Unes de caràcter local, activitats pròpies del club a l'inici de la temporada de curses: entrenament dels coloms amb amollades dintre la nostra illa i sempre en la direcció de Ponent, reunions dels socis amb la finalitat de parlar sobre el pla de curses de la temporada del 2000, les primeres curses, de velocitat des de l'illa d'Eivissa, que han tingut lloc els dies 13, 19 i 26 de febrer, amb resultats més que satisfactoris quant a velocitat i coloms enregistrats o recuperats en dies successius.

- Altres de caràcter extraordinari i que ja senyalàvem a les notes columbòfiles del mes de gener i que avui intentarem dar complida informació.

40

La més significativa fou l'exposició Regional, Nacional i Ibèrica que tingué lloc al Casal de Ca s'Hereu els dies 2, 3, 4, 5 i 6 d'aquest segon mes de l'any 2000.

Els actes foren un èxit quant a organització i assistència. El Club Lluçmajorer, amb en Joan Janer com a coordinador de l'organització i amb la resta dels socis que en tot moment col·laboraren, controlaren, organitzaren i supervisaren totes les activitats dutes a terme i sempre atents a les sol·licituds que altres persones de la resta d'entitats feien per poder desenvolupar les seves tasques sense cap tipus de complicació va fer possible aquests bons resultats.

Les activitats començaren el dia 4, amb un acte a la Casa de la Vila, seguit per un berenar per a tots els assistents al casal de Ca s'Hereu, l'Ajuntament, patrocinador d'aquesta activitat va quedar més que bé, no hi va faltar de res i a la boca de tots els assistents només hi havia paraules d'agraïment cap a les atencions rebudes. A la tarda, tingué lloc el repartiment de premis atorgats pel Club Lluçmajorer al concurs de dibuix infantil dut a terme dies abans a les escoles públiques i concertades de les localitats de Lluçmajor i s'Arenal de

Lluçmajor, hi prengueren part els col·legis Rei Jaume III, Nostra Senyora de Gràcia, Sant Bonaventura, S'Algar, Sant Vicenç de Paül i Son Verí, els alumnes que hi prengueren part foren els de cinquè i sisè de primària de cadascuna de les escoles i els jutges tingueren una tasca més que difícil per poder elegir tres de cada centre, degut al nivell dels treballs. Els dibuixos, exposats a un lloc de pas obligat i rellevant foren admirats per tots els visitants que tingueren comentaris d'elogi. Les personalitats que donaren els premis i diplomes foren l'Excel·lentíssim Batle de Lluçmajor, el President de la Federació Espanyola, el President de la Federació Portuguesa i el President de la Federació Balear.

Alumnes premiats en el concurs de dibuix:

Alumnes del Col·legi Públic Rei Jaume III.

- Margalida Mir Deyà
- Maria del Carme Garau Aulet
- Catalina Mulet Sitjar

Alumnes del Col·legi Públic S'Algar.

- Samanta Rodríguez Puga
- Rocío Rueda López
- Arancha Reina Bauzá

Alumnes del Col·legi Públic Son Verí.

- Raquel Catalan Cànaves
- Tania Quintana Castillo
- Francisco Cobo

Alumnes del Col·legi Concertat Sant Vicenç de Paül.

- Alvaro Moilla Sánchez-Mateos
- Rocío Salas
- Rebeca Bravo Hernández

Alumnes del Col·legi Concertat Nostra Senyora de Gràcia.

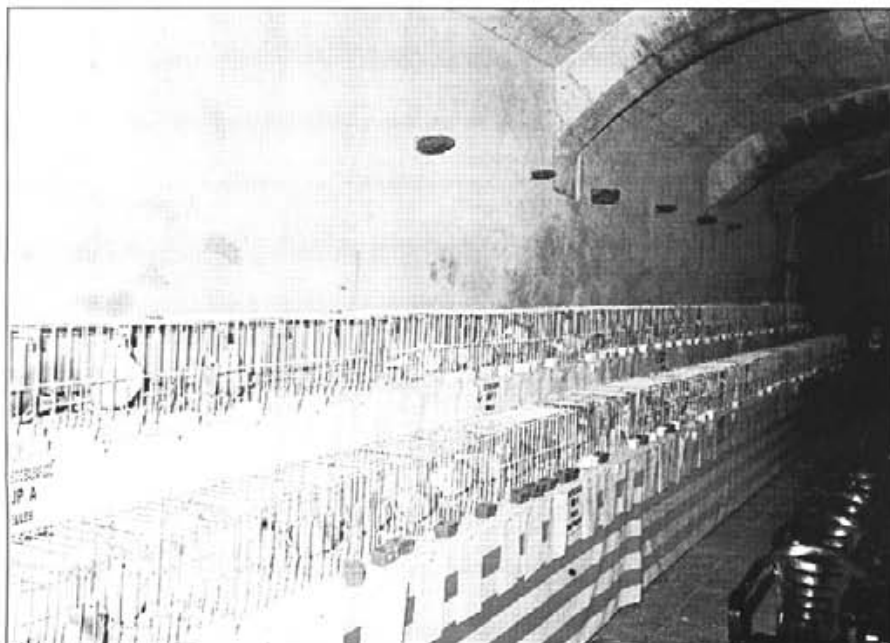
- Vanessa Gelabert Coll
- Cati Borràs Caldés
- Maria Antònia Paredes Cantallops

Alumnes del Col·legi Concertat Sant Bonaventura

- José Salas Tebar
- Alberto Oliver Cardoba
- Biel Forteza Ferrer

El capvespre repartiment de premis de l'Exposició Regional, després les activitats estigueren centrades a la plaça Espanya, tonades mallorquines, ball de bot i per acabar una torrada popular de llonganissa, botifarrons i panxeta.

El dissabte, 5 de febrer, les activi-

tats se centraren defora de la nostra localitat i tingueren com a llocs de referència la visita guiada i la trobada columbòfila que tingué lloc a Inca al "columbòdromo" on s'esperà els coloms de l'amollada de Calp, que fou un fracàs. La subhasta de coloms i la paella multitudinària foren les dues

coses fetes. El vespre, a l'Hotel Cristina de la Badia de Palma de Mallorca, va tenir lloc el sopar i el repartiment de premis de les Exposicions Nacionals i Ibèrica respectivament.

El diumenge 6 de febrer, tingué lloc la cloenda d'aquesta activitat.

A més de l'alt nivell de l'exposi-

ció per la bona participació que hi hagué i per la qualitat dels animals presentats, s'ha de ressenyar l'apartat filatèlic, una exposició d'un alt nivell, propietat de D. Sebastià Mas i Veny, amb una molt bona presentació i l'estafeta de correus establida a l'entrada del casal, que amb un segell commemoratiu i que una vegada utilitzat per aquest acte serà retirat de circulació i destruït, tingueren també una gran acollida per part dels visitants.

Des d'aquí volem agrair la col·laboració i el suport que l'Ajuntament de Lluçmajor ha tingut amb el Club Columbòfil Lluçmajorer amb l'organització d'aquesta exposició i que ha fet possible que fos un èxit.

Dia 21 de febrer va tenir lloc al Club una assemblea general amb el següent ordre del dia:

- Presentació d'ingressos i despeses, estat de comptes del Club.
- Dimissió del President i de la directiva.
- Elecció de nou President i directiva.
- Prees i comandes.

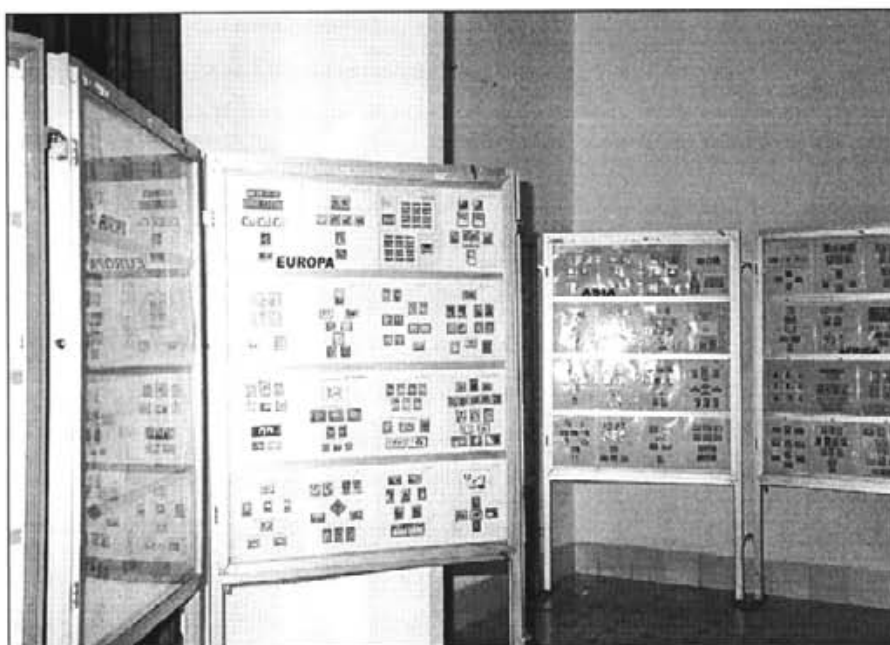
Mans lliures

De cada 100 pessetes que els mallorquins pagam en impostos, l'Estat espanyol se'n queda 59...i a nosaltres ens toquen les 41 pessetes de torna. I mentrestant hem de creure i aguantar perquè tenim un Estatut de segona que no ens permet decidir què volem fer a ca nostra. Nosaltres deim BASTA. I tu, què hi dius?

vota

Esquerra Republicana

42 D. Antoni Oliver i Garau, com a tresorer del Club Columbòfil Llucmajorer, donà compte de la situació econòmica de l'entitat esportiva i va fer un balanç de la situació amb que es trobava el club en el moment de l'entrada a la presidència de D. Joan Janer i Andreu i de la situació en què es troba actualment. Deixà ben clar que aquests anys, no només han estat d'un alt nivell amb l'aspecte esportiu, ressenyant la reactivació del Trofeu Ciutat de Llucmajor, sinó també en l'aspecte econòmic ja que la caixa de l'entitat gaudeix de molt bona salut.

A continuació el president, Joan Janer i Andreu, després d'agrair la col·laboració i fer unes quantes sol·licituds, que foren ateses pels presents, entre les que cal destacar la de concedir la insígnia d'or del club a en Lluc Tomàs, batle de l'Ajuntament de Llucmajor, seguidament presentà de

forma irrevocable la seva dimissió que fou acceptada.

Es presentà com a nou president D. Gil Garau i Mestre que fou elegit per majoria dels assistents. Seguidament el president va fer presentació de la nova directiva, integrada per: en Bernat Bonet com a vice-president, Antoni Oliver com a tresorer, en Jeroni Tomàs com a secretari i de vocals en Bartomeu Barceló, en Sebastià Ballester, en Julià Monserrat i en Joan Jaume.

El nou president va parlar de la temporada de curses que ha començat amb dues amollades des de l'illa d'Eivissa i va voler que la Junta General es pronunciàs sobre les circumstàncies que han de donar-se perquè un colom es faci amb el trofeu dels quilòmetres. Després d'un debat la junta es pronuncia a favor d'haver de presentar el colom per poder tenir dret al trofeu. El segon punt a clarifi-

car fou el Trofeu Ciutat de Llucmajor. La junta acordà al respecte dur a terme la cursa Trofeu Ciutat de Llucmajor del 2000. Seguidament es va donar per acabada la reunió.

Resultats de les curses d'Eivissa del mes de febrer

Eivissa 13-02-00

- 1.- Germans Ballester
- 2.- Tomàs & Tomàs
- 3.- Clar & Nettah

Eivissa 19-02-00

- 1.- Foster & Miguel
- 2.- Joaquim Janer
- 3.- Llorenç Socias

Eivissa 26-02-00

- 1.- Germans Ballester
- 2.- Bernat Bonet
- 3.- Joan Janer

De les tres amollades que des de l'Illa d'Eivissa s'han dut a terme fins a les hores, la més ràpida ha estat la primera en que les aus volaren a més de 1.400 m/m. Aquesta primera cursa es va fer el diumenge dia 13 de febrer ja que el dissabte, data que es troba programada en el calendari, va fer molt mal temps i es va haver de suspendre. La darrera, en vent de xaloc, va ser un desastre per alguns, degut a l'elevat número de coloms que no tornaren, però s'ha de dir que per a la majoria les pèrdues no foren significatives.

En general la temporada presenta bones perspectives i dia 4 de març ja farem la primera cursa de velocitat des de la localitat de Calp, Alacant. ♦

ANTÒNIA ISERN

major

net

Perruqueria unisex

C/. MAJOR, 7 • LLUCMAJOR • TEL. 66 13 59

Maria Can

Boutique

Atenció especial als llucmajorers

C/. Impremta, nº 1 - (Pas d'en Quint)
Tel (971) 72 40 98 - 07001 Palma de Mallorca

Text i foto: Joan Quintana

Enguany el CB Joventut Lluçmajor té un equip a I Divisió Nacional, allò que anteriorment s'anomenava II Divisió Balear, equip patrocinat per Destil·leries Francesc Vidal.

La categoria ve formada per deu equips: sis de Mallorca (S'Arenal, Alcúdia, Felanitx, La Salle, Muro i Lluçmajor), tres de Menorca (Sant Lluís, Jovent d'Alaior i Alcázar) i un d'Eivissa (Ca Nostra).

S'ha de destacar que a la categoria, hi juguen els millors jugadors de les Illes, i que hi ha quatre o cinc equips amb un nivell superior als al-

tres, també quant a la part econòmica, sense que això vulgui dir que siguin inaccessibles o impossibles de guanyar. A causa d'això, i al primer any a la categoria, l'objectiu del Lluçmajor Destil·leries Vidal, és mantenir-la.

L'equip és format per Diego Orallo, Julià Sastre, Oscar Bermúdez, Tomeu Miralles, Dani Linares, Bernat Sastre, Toni Estelrich, Norbert Schiebelhut, Marc Tuneu, Pere Joan Noguera, Pep Bisquerra i Xisco Pinya. També ajuden als entrenaments i a algun partit, alguns jugadors de Primera Autònoma, Sub-22 i Júnior. L'entrenador és en Jaume Rosselló i el segon, en Xisco Losa.

Entrenen tres dies per setmana durant dues hores i els caps de setmana, partit. Els jugadors s'ho agafen amb prou seriositat i amb ganes per anar millorant i guanyant encontres.

Quan juguen com a locals, ho fan al pavelló Polisportiu municipal, els dissabtes horabaixa, quasi sempre a les 19 h, i estaran contents i els anau a animar i a omplir les graderies del pavelló. És gratuït.

També volem destacar la feina dels delegats, Damià Ripoll i Simó Rubí, del preparador físic Toni Server i de la fisioterapeuta Minà, que, tot i que no juguen, ajuden els jugadors.

43

OFICINA PETER SANER • LLUCMAJOR
C/. CARDENAL ROSSELL 48

TEL 971 120624 FAX 971 121247

e-mail: p.saner@telefon.es

ABIERTO DE LUNES-VIERNES 0900-1300

PARA SUS ANUNCIOS EN

hablamos
ESPAÑOL

on parle
FRANÇAIS

**Última
Hora**

**Mallorca
Magazin**

**Balears
Daily Bulletin**

wir sprechen
DEUTSCH

we speak
ENGLISH

LLENCERIA
Llaços i Botons
MERCERIA

COSMETICA

PERFUMERIA

REGALS

ROBA INTERIOR

Infants, home i dona
Cursos de Brodats Artesans

C/. Major, 101 - Tel. 12 01 34 - Lluçmajor

Mini-femení

Guillem Oliver

Foto: C. Julià

Na Cristina Cerdà i na Maria Coll se dediquen enguany a la preparació i ensenyament de l'equip mini, un equip que a mitjan lliga ja havia demostrat una gran força i uns coneixements poc freqüents en aquesta categoria.

Les preparadores es dediquen amb molta il·lusió a preparar algunes jugades que ja comencen a fer i demostrar les possibilitats de l'equip. Les jugadores s'esforcen i demostren que tenen moltes ganes.

Els pares col·laboren perquè les jugadores no faltin als entrenaments i endemés, també en els desplaçaments. En aquestes edats l'esport és per practicar entre amics i això és el que són, un conjunt d'amigues que s'ho passen bé i fan exercici físic i mental, riuen molt i quan el partit els surt com elles volen són les més felices de totes. Atentes sempre a les in-

dicacions de les monitores, són conscients que estan aprenent una disciplina esportiva que és molt sacrificada, però totes tenen la voluntat de continuar jugant fins a la categoria senyor. Així ho vegem, aquest és el desig, que no hi hagi lesions importants que les facin quedar assegudes a la banqueta i que els estudis els permetin continuar amb el seu esport preferit.

Elles són, totes de deu anys, les

nou que surten a la foto: Antònia Oliver, Nora Lucht, Eva Servera, Cristina Noguera, Carme Garau, Cati Garau, Maria Coll, Xisca Sorell i M. Mar Puigserver, més altres cinc que començaren ja entrada la temporada: Alicia Alba, Lorena, Aina Bonnin, Aurora Sánchez i Juanita Pérez.

Que continuïn amb la mateixa il·lusió i alegria, per goig dels seus pares i espectadors. ♦

Club Ciclista Lluemajor

Andreu Salvà

Foto: C. Julià

Dia 12 del passat mes de febrer va tenir lloc la presentació del nou equip Ciclista Lluemajor, que es va dur a terme amb un petit entrenament, i seguidament un berenar al bar Gran Via, seu del club. Hi va assistir la premsa, les autoritats del nostre poble, els responsables del cos tècnic de l'equip i simpatitzants.

Els components de l'equip són corredors de Lluemajor i també de s'Arenal, i la llista és aquesta:

Pep Barros (màner), Martí Pasqual (Màster 60), Pep Quintana (Màster 50), José Sancho (Màster 40), Manuel Pozo (Màster 40), José Podial (Màster 40), Arturo Sesma (Màster 40), Andreu Salvà (Màster 30), Gaspar Valls (Màster 30), José Luis Vinet (M.30), Joan Rosselló (M.30), Antoni Cladera (M.30), Antoni Fernández (M.30), Gabriel Antich (cicloesportista), Pau Moyà (cicloesportista), Pere Quintana (cicloesportista).

L'afició del ciclisme a Lluemajor

és bastant important perquè hi ha un gran nombre de persones que es dediquen a practicar aquest esport.

Al marge de l'equip esmentat, també tenim uns altres corredors amb les categories com són Rafel Sampol i Genaro Ramos, aquest darrer amb molt bones perspectives de futur. Cal afegir-ne un altre, aquest dins de les categories inferiors, que és en Francesc Mateu Orfí.

El president de la Junta Directiva, Jaume Salvà, juntament amb tots els

seus components, han aconseguit posar en marxa aquest equip al nostre poble, i li desitgem el millor per a la propera temporada.

Remarcuem que el proper 12 de març se celebrarà una cursa ciclista a Lluemajor. El punt de partida serà a la seu del club (bar Gran Via) a les 9 h.. L'arribada al Santuari de Gràcia, on es faran dues passades per Gràcia i el darrer pas serà l'arribada de la cursa devers les 12h. Constarà d'uns 120 km. dins del terme de Lluemajor. ♦

Entre noltros

Dades extretes del Jutjat de Pau de Lluçmajor.

Naixements

- Maria Magdalena Munar Cardell, filla de Miquel i Andreeva, nasqué el 18-1-00.
- Christian Prats Marrero, fill de Sebastià i Ramona, nasqué el 23-1-00.
- Marc Simarro Bosch, fill de Fernando i Maria Victòria, nasqué el 22-1-00.
- Rocío Mut Santana, filla d'Ignasi i Sandra, nasqué el 27-1-00.
- Francina Amengual Cantallops, filla de Bernat i Maria, nasqué el 28-1-00.
- Ainoha Urban Suárez, filla de Cristian Ezequiel i Ernestina, nasqué el 28-1-00.
- Nuria Lorenzo Aguilera, filla de José i María del Carmen, nasqué el 4-2-00.
- Zaira Gálvez Soler, filla de Pedro i Ramona, nasqué el 6-2-00.
- Adrià Vadell Benavente, fill de José Luis i Maria Isabel, nasqué el 2-2-00.
- Marc Alexander Schimdt, fill de Klaus i Kristin Hildegard, nasqué el 5-2-00.
- Francisca Maria Alcaraz Ferretjans, filla de José Manuel i Catalina, nasqué el 11-2-00.

Matrimonis

- David Ortega de Paz i Maria Obrador Bordoy, es casaren el 20-11-99 a l'Església de Son Marrano, dins la Parròquia de Sant Miquel.
- Cornelius Christian Hötzt i Jeni Lucia Ortega Méndez, es casaren el 11-2-00 al Jutjat de Pau.

Defuncions

- Bartomeu Gelabert Gelabert, morí el 21-12-99 als 64 anys.
- Catalina Mut Cardell, morí el 27-1-00 als 90 anys.
- Francisca Grimalt Binimelis, morí el 27-1-00 als 96 anys.
- Esperança Capellà Sureda, morí el 31-1-00 als 69 anys.
- Margalida Clar Ferrer, morí el 29-1-00 als 89 anys.
- Bartomeu Alcina Ginart, morí el 16-1-00 als 57 anys.

- Francisco Llambias Ballester, morí el 31-1-00 als 85 anys.
- Joan Vaquer Oliver, morí el 3-2-00 als 80 anys.
- Jaume Garcias Antich, morí el 4-2-00 als 76 anys.
- Sebastià Clar Salvà, morí el 8-2-00 als 79 anys.
- Catalina Sastre Salvà, morí el 9-2-00 als 89 anys.
- Joana Maria Calafat Oliver, morí el 11-2-00 als 90 anys.
- Isabel Sánchez Mavas, morí el 12-2-00 als 93 anys.
- Bernat Salvà Ferretjans, morí el 13-2-00 als 88 anys.
- Agnes Marie Berta Stumpe, morí el 10-2-00 als 98 anys.
- Catalina Tomàs Servera, morí el 16-2-00 als 79 anys. ♦

Mamà, i tu,
què vols ser
de gran?

**PLANS
de PENSIONS
"SA NOSTRA"**

La seva resposta, en bones mans

**"SA
NOS
TRA"**

CAIXA DE BALEARS

Aquesta és una publicació de la Caixa de Balears. L'edició de 1999 és la número 18.

45

Sopa de lletres

Llorenç Mascaró

12 instruments musicals

L	U	H	A	D	S	C	E	A	U	T	G	K	A
E	O	S	L	T	E	I	T	J	I	E	A	V	R
I	B	I	L	S	A	E	V	A	S	T	N	G	I
D	E	G	D	E	N	E	T	R	N	S	S	O	T
V	C	S	T	R	B	R	F	I	U	A	T	N	A
A	L	T	O	V	O	N	Z	E	V	Z	O	G	J
H	E	C	R	M	H	C	A	B	A	F	S	A	S
G	D	Z	P	R	U	T	A	V	O	X	D	I	B
R	Y	A	X	B	F	T	N	L	E	N	G	T	E
A	S	E	S	L	E	M	I	A	T	O	A	J	I
I	R	Z	A	R	O	X	L	I	R	A	C	I	A
S	G	L	I	E	G	V	O	E	C	N	A	T	P
E	X	A	U	F	I	S	D	Y	G	J	U	R	E
A	S	M	I	P	O	N	N	O	T	A	F	V	O
B	I	V	T	T	A	L	A	T	L	X	Z	A	T
M	A	C	T	P	A	E	M	F	O	C	E	V	H

Solució del mes passat

46

- Ataronjat
- Carmesí
- Corallí
- Empurpurat
- Purpuri
- Roig
- Rogent
- Rosat
- Vermellós

Respostes al qüestionari 2

- 1-b: Míner, Son Mendívil, Son Mut, Son Tetè.
 2-c: un folklorista manacorí que vivia a S'Arenal.
 3-a: 1349.
 4-d: un batle conservador i un estudiós del folklores llucmajorer.
 5-b: Ca sa Randilla, Can Pola, Can Tomassetes. ♦

CLINICA DENTAL

Dr. Ll. Galmés Ferrer

HORARI:

Dilluns, dimecres i divendres (9 a 14)
 Dimarts (9 a 13 i 17 a 19). Dijous (9 a 13)
 Divendres horabaixa (16'30 a 20h)

Carrer Major, 77 - Tel. 66 20 17 - LLUCMAJOR

Sa llova està parada

Sabem que hi ha contactes entre l'Ajuntament, el Patrimoni (C.I.) i els propietaris per arribar a un acord que satisfaci, el màxim possible, a cada una de les parts que tenen a dir amb el que es pot fer amb el molí d'en Boet, (antic molí de moldre sal). Però... com és sabut, "las cosas de Palacio van despacio", i aquest perill públic és hora d'esmenar-lo. O burra o barra.

L... Déu ens guardi d'un ja està fet!. ♦

CENTRE D'ESPECIALITATS MÈDIQUES

Medicina General (Igualatori)
Pediatría
Cardiologia i Aparell Respiratori
Neurologia
Aparell Digestiu
Anàlisis Clíniques
Cirurgia General
Nutrició i Dietètica
Dermatologia
A.T.S. (Infermeria)
Psiquiatria
Psicologia

HORARI:
de les 9'00 h.
a les 21'00 h.

**IMEQBA
CAN PLANAS**

Clínica Dental
Odontologia
Ortodòncia
Maxilo Facial
Traumatologia i Cirurgia Ortopèdica
Ortopèdia
Rehabilitació i Fisioteràpia
Oftalmologia
R.X. Radiologia ...
Ecografies
Otorrinolaringologia
Podologia
Centre Auditiu

ASSEGURANCES: AXA - ADESLAS - AGRUPACIÓ MUTUA - ASISA - IMECO CAJA SALUD
MEDIPLATC - GROUPAMA - NOVOMEDIC - ONCE - D.K.V. PREVIASA - SANITAS - VITALICI
ITALIANÇA - WINTERTHUR - LA BOREAL - L'ESTRELLA - ALLIANZ-RAS
MUTUA D'ACCIDENTS: FIMAC - FREMAP - ASEPEYO

Plaça d'Espanya, 56 - Tel.: 971 12 00 64 - Fax: 971 120 426

- ✓ **Movistar Empresas**
- ✓ **Servicios Centrex**
- ✓ **Línea RDSI**
- ✓ **Línea Duplo y Básica**
- ✓ **Centralitas**
- ✓ **Vía Digital**

*Estamos en tu onda,
aprovecháte*

Tecnofonía.s.l

LAS POSIBILIDADES EXISTEN Y SON INFINITAS

T E L Y C O

TELYCO LLUCMAJOR

Plaza España, 54
Tel: 971 12 10 83 - Fax: 971 66 40 46
07620 Llucmajor

TELYCO ARENAL

Trasimè, 16
Tel: 971 26 93 10 - Fax: 971 26 93 10
07610 El Arenal

TELYCO CA'N PASTILLA

C/ Cicerón, 3 b
Tel: 971 26 62 32 - Fax: 971 26 62 32
07610 Ca'n Pastilla

TECNOFONIA S.L.

Servicio Técnico Post-venta TELYCO
07007 Reyes Católicos, 33
Tel: 971 27 34 06 - Fax: 971 25 02 71

**Rubí Automòviles
Lluçmajor, S.L.**

Ctra. Arenal s/n - Tel. 66 02 34 - 66 16 18

Más diseño, más tecnología, más

emoción. Vívela aquí el nuevo Polo.

Con una línea exterior más depur-

ada, un motor más potente y mil

y un detalles para disfrutar de

cada su comodidad. Nuevo Polo

Ahora, más Polo.

Nuevo Polo. Ahora, más Polo

AUTO - ELECTRIC
Barceló

S.L.

AlliedSignal
AUTOMOTIVE
Bendix®

Ronda Ponent, 27 - Tel. 66 01 70

**JA TENIM
ENERGIA
SOLAR A
MONOFÀSICA
I TRIFÀSICA
CONSULTAU
PREUS**

